UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alberta, Canada
Phone: 422-5708
RETURN REQUESTED
Річна передплата
в Канаді — $4.00
Окреме число: 10 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

1867 UKRAINIAN NEWS 1967

9
ЛЮТОГО, 1967
Число
No. 6
тижневик "УВісті" виходить
щочетверга в Едмонтоні
Рік XXXIX Vol. XXXIX
FEBRUARY 9, 1967

ПОДАТОК ВІД ПРОДАЖУ В МАНІТОБІ УВІЙДЕ В СИЛУ ВІД 1 ЧЕРВНЯ

Манітоба уведе 5%-ий податок від продажу, щоб фінансувати великі нові видатки на потреби здоров'я, освіту й технічне вишколення робітників.

Провінційний скарбник Гірні Еванс сказав у бюджетовій промові 6 лютого, що податок увійде в силу від 1 червня.

Незважаючи на новий податок від продажу (сейлс текс), міністер заповів $1,600,000 недобору в 1967-68 фіскальному році. Уряд сподівається $353,-000,000 прибутків і $354,-600,000 видатків.

Однак будуть звільнення від податку від продажу. Між іншими: поживa і рент; дитячий одяг і взуття; ліки приписані лікарем, штучні зуби, окуляри; деякий фармерський виряд, і врешті товар, що оподаткований окремо, напр., тютюн, газоліна.

Податок не відноситься до покупок нижче 21 центів.

З усіх десяти провінцій єдина Алберта залишилася без податку від продажу, завдяки її прибуткам з нафти. Чи надовго?

Пірсон остерігає чужих вкладників капіталу

Канада щиро вітає чужий капітал і підприємства, однак настоює, щоб вони стали канадськими у своїх фінансових операціях в цій країні — сказав прем'єр Пірсон з Оттави, виложивши провідні засади, з якими його уряд має ставитися до чужих капіталовкладів.

Прем'єр сказав, що його уряд турбує велика кількість промислових підприємств, яких власником є чужий капітал, як і не менше добування природних багатств чужими капіталами. Прем'єр також остеріг, що не можна допустити чужої контролі над канадськими банками, бо вона може пошкодити розвиткові Канади. Щоб зарадити тому, уряд запропонував доповнити закон про банки.

Однак прем'єр підкреслив, що уряд мусить ставитись до цих справ розважно, без упереджения й уникати поведінки, що може знеохотити чужі капіталовкладення.

Китайська чернь у Пекіні затримала на вулиці авто службовця французької амбасади і примусили його і його жінку стояти на вулиці серед морозу понад п'ять годин. Демонстранти вигукували протифранцузькі клічі, а наприкінці поліція арештувала їх. Другого дня звільнила. Вище протифранцузькі афіші на мурі перед амбасадою.

КОРОЛЕВА ВШАНУЄ В ОТТАВІ 100-ЛІТТЯ КАНАДИ

Прем'єр Пірсон проголосив у парляменті дату відвідин королеви Єлисавети і князя Филипа. Вони прибудуть до Оттави 29 червня і вибудуть до Англії 5 липня.

Королева виголосить на спільному засіданні палати послів і сенату 1 липня "спеціяльну промову 100-ліття", після чого відбудеться прийняття для парляментаристів і їх дружин.

Королева і князь Филип відвідають 3 липня виставку Експо 67.

ПОЇЗД З ЛЮДЬМИ ІХАВ БЕЗ МАШИНІСТА

Двадцять пасажирів їхали поїздом сім миль без машиніста й кондуктора. Випадок стався 70 миль на схід від Монтреалю.

Почалося з того, що поїзд вдарив трок на перетині залізничного шляху і дороги. Машиніст і кондуктор злізли з поїзду, щоб провірити пошкодження. Серед того гальми на поїзді зіскочили і поїзд пустився в дорогу. Обидва залізничники позичили локомотиву на недалекій станції, наздогнали поїзд і машиніст перескочив на задній вагон. Декотрі пасажири були легко потовчені наслідком ударення.

ЗАХ. НІМЕЧЧИНА НАЛЯКАЛА КОМУНІСТИЧНІ ДЕРЖАВИ

Західнонімецький канцлер Кісінгер сказав, що він сподівається дипломатичних зв'язків з Чехословаччиною і Мадярщиною. Перед тижнем був у Бони румунський міністер закордонних справ Манеску й підписав угоду з Західною Німеччиною про обмін амбасадорами.

Є поznаки в Москві і Східній Німеччині, що заходи Західної Німеччини нав'язати зв'язки зі східною Европою викликали тертя в комуністичних державах. Східнонімецький комуністичний уряд критикував Румунію за підписання угоди з Бонн і міністра Манеску за відвідини в Бонн.

В Москві, західні дипломати завважили, що Кремль стурбований наближенням Румунії до Західної Німеччини. Кремль остеріг, що імперіялістичні держави працюють вперто, щоб підкопати едність комуністичних держав.

Угода з Румунією про обмін амбасадорами є першим дипломатичним визнанням комуністичної держави Західною Німеччиною, крім СССР і Югославії, з якими вона встановила зв'язки давніше.

В понеділок з'їхалися до Варшави міністри закордонних справ СССР і членів варшавського пакту, щоб обговорити взаємини з Західною Німеччиною. Невідомо, чи в конференції візьме участь румунський міністер, який все ще перебуває в Німеччині.

Дипломатичні кола висловили здогад, що на конференції буде вирішено, як далеко держави комуністичного блоку можуть зайти у взаєминах з Німеччиною. Вони все ще підозрівають, що Зах. Німеччина може повернути до передвоєнної політики — вбити клина між держави східної Европи. Найбільше боїться Польща і Східна Німеччина.

Єлловнайф — столиця півночі

635 миль на північ від Едмонтону, на північному березі Грейт Слейв Лейк, є положене 4000-не містечко Єлловнайф. Двадцять років тому воно було місцем торгівлі шкірами.

Десь тоді відкрили в Єлловнайф багаті родовища золота і на північ заметушилося від людей.

Єлловнайф почав розбудовуватися й сьогодні має вимощені вулиці, водопроводи, новий шпиталь, школи, церкви, готелі, голфову площу, розбудовану туристичну індустрію. В 1960 р. Єлловнайф сполучено дорогою з Едмонтоном. Невдовзі він дістане радіостацію.

В січні федеральний міністер для справ півночі, Артур Лейнг, прихав до Єлловнайф і привіз вістку, що 4000-ий Єлловнайф буде столицею Північно-західних Територій, з простором 1,300,000 квадратних миль і 25,000 мешканців. Оттавський уряд побудує до двох років федеральні будинки коштом $5,-000,000 і до міста прийде 1000 урядових родин, з якими число населення зросте на 25%.

Сусідній Юкон також не залишиться позаду. Міністер Лейнг запропонує урядові створити комісію, яка поробить дослідження в справі автономії для Юкону.

ТРУДНОЩІ З МАСЛОМ

Канада почала знову спроваджувати масло — і невдовзі уряд мусить вирішити, чи збільшити довіз цього року. Хоч Канада має великі запаси масла недавно, тепер його запас найменший від 15 років.

Винайшли лік на люкемію

Інститут для дослідів над раком у Ню Йорку сказав, що медичні дослідники винайшли два нові ліки, які випробовано й вони показалися успішними проти люкемії (рака крови).

Інститут сказав у своєму річному звіті, що один лік показався зовсім успішний проти родів рака крови, які не піддаються лікуванню іншими способами. Другий лік, антибіотик, випробовано на 31 дітях, в яких недуга розвинулася сильно, і двоє дітей вилікувано. Іншим вісімнадцятьом лік поміг помітно.

ПОДГОРНИЙ ЗАПРОСИВ ВАТИКАНСЬКОГО ПРЕДСТАВНИКА ДО МОСКВИ

Ватиканські кола сказали, що советський президент Николай Подгорний особисто запросив монс. Агостино Касаролі до Москви. Це сталося під час історичної зустрічі з Папою Павлом VI.

Візита монс. Касаролі, ватиканського знавця комунізму, мала б ціль полкласти основу під дипломатичну угоду, подібну до тої, що її рік тому підписано між Ватиканом і Югославією.

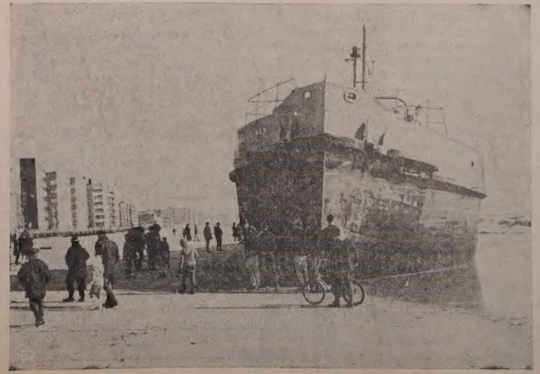

Під час навальної снігової, американський тенкер наїхав серед ночі на мілизну в нюйоркському порті. Шість моряків вискочили з корабля на пісок.

Несамовита кампанія проти СССР

Армія придушує противників і прихильників Мао

Американський кореспондент Генрі Шапіро повідомив з Москви, що советський уряд має в пляні зменшити персонал своєї амбасади в Пекіні до малої кількости людей, і зажадає, щоб китайська амбасада в Москві зробила те саме.

Советська акція стала необхідна, бо заворушення й інші ворожі виступи проти СССР, аранжовані китайською владою, зробили неможливим дальше перебування дипломатів у Пекіні. Советська терпеливість вичерпана, каже Шапіро, бо советська амбасада в Пекіні 10 днів підряд виставлена на несамовиті атаки, а її персонал на середньовічні приниження.

Кукли советських провідників, прем'єра Косигіна і лідера партії Брежнева, повісили китайці перед советською амбасадою в Пекіні, а голосники гучно трублять протисоветські образи. Приватних громадян витягають з автобусів, опльовують й обливають сечею. Кампанію зневаг, небувалу в історії двох держав за мирного часу, поширено поза кордони Китаю, до Ганої і Парижу. Пекін зігнорував офіційну осторогу, що СССР буде змушений прийняти докладно "незначені міри".

Китайці не лише зігнорували протести, але почали ще більше ганьбити советських провідників. Москалі переконані, що ніщо так не вадує китайців як те, коли Кремль зірве дипломатичні зв'язки з Китаєм.

Советський уряд остеріг Китай, що прийме міри для охорони советських громадян у Пекіні, виставлених на люті протисоветські демонстрації.

"Толерантність і терпеливість советського населення мають межі", сказала советська заява, після дев'ятих днів войовничих демонстрацій проти советської амбасади в Пекіні.

Кремль зажадав, щоб Китай поробив рішучі заходи, дав охорону советським громадянам і загарантував їм особисту безпеку в майбутньому.

Парлямент розглядає "бил" про обезпечення депозитів

Парлямент вирішив одноголосно заснувати державну компанію, в якій будуть обезпечені грошові вклади в банках, кредитових компаніях і трост-компаніях, до висоти $20,000.

Бил, що намічує створити Канада Діпозит Інсюренс Корпорейшин, перейшов у другому читанні без опозиції. Після студій в комітеті, третього читання, обговорення в сенаті і підписання генеральним губернатором, бил стане законом і увійде в силу під кінець весни.

Міністер фінансів Шарп сказав, що головою директорів буде "хтось" з-поза державної служби, людина з великим фінансовим досвідом. Інші чотири директори: губернатор Банку Канади, заступник міністра фінансів, суперінтенд е н т для справ обезпечень і генеральний інспектор банків.

М. Лемберт, консервативний посол з Едмонтону сказав у дебаті, що найліпшою гарантією обезпечення людських вкладок є не так асекурація, як відповідний нагляд над фінансовими інституціями й контроля.

Королівське прийняття для Косигіна в Англії

Советський прем'єр Косигін приїхав у понеділок до Лондону на офіційні відвідини.

Він зараз вступив у розмови з прем'єром Вилсоном на теми в'єтнамської війни і европейської безпеки, роззброєння й торгівлі.

Хоч коментатори в Лондоні й Москві не сподіваються з розмов поважних наслідків, то однак уважають відвідини важливим кроком в советській політиці вдержувати отвертий контакт з великими державами Европи.

Британія приготовила королівське прийняття для советського прем'єра Косигіна, який приїхав до Лондону в понеділок. Він проведе тиждень в Англії, включно з виїздом до Шотляндії. Англійська преса писала:

В Лондоні привітає його почесна сторожа, немов голову держави. На його честь будуть стріляти гарматн. Бенкети в його честь відбудуться в королівській Бакінгемській палаті, в Едінбургському замку і Менши Гавс, домі посадників Лондону. Косигін буде першим російським прем'єром, що буде на бенкеті з королевою.

Прийняття Хрущова й Булганіна в Лондоні в 1956 р. було не таке виставне.

Меннінг безпечний

Один з найбільш отвертих критиків уряду прем'єра Меннінга в Альберті каже, що на його думку уряд буде стояти при владі ще 10 до 20 років. І нема надії, щоб інші політичні партії в Альберті могли цьому перешкодити.

Д-р Грент Дейві, професор політичних наук в Альбертськім університеті сказав на мітингу вчителів історії, що могли б позавати уряд тільки скандал або хабарництво.

Д-р Дейві непевний, чи соціял-кредит встоявся б, якщо б з Меннінгом щось сталося. Тоді могла б постати серед соціял-кредитовців боротьба за владу.

Остання виплата за овес, ячмінь

Канадська пшенична рада виплатить західним фармерам пересічно 24.8 цента від бушля вівса і 32.8 від бушля ячменю.

Разом з початковою платою 60 центів, прибуток фармера за Но. 2 Канада Вестерн — найвищий грейд вівса — є 84.2 цента за бушель.

Прибуток за Но. 3 Канада Вестерн шестигранний, найвищий грейд ячменю, є 128.3 за бушель.

$15 — 16 МІЛЬЙОНІВ З ПРОДАЖУ ПЛИТ

Плити для авт і троків появляться в продажу в Альберті від 1 березня, і за обчисленням уряду принесуть провінції "на чисто" від 15 до 16 мільйонів доларів. Ціна плити сягає від $3 для "скутера" до $1,100 для найбільшого трока. Плити матимуть зелені літери на білому тлі.

ПОВОРОТ ДО МОСКВИ З ПЕРЕШКОДАМИ

З Пекіну приїхали літаками до Москви 231 евакуйованих жінок і дітей советських дипломатів. В Москві вітали їх немов утікачів з воєнних теренів.

Відзнов з Пекіну відбувся з великими перешкодами. Червоні гвардійці (московське радіо назвало їх хуліганами) сім годин не допустили їх до літаків, прозиваючи їх найгидкішими словами (в які китайська мова багата), обплювали їх рефлекторами й облили їх кухфи й валізи протисоветськими афішами.

Короткі вісти

• **Джон Робарте**, прем'єр Онтарія сказав легіслятурі, що він не буде кандидувати на провідника консервативної партії. Сказав, що було б неморально навіть думати про кандидатуру, коли він хоче повести партію до нових провінціяльних виборів.

• **Міністер** фінансів Шарп сказав, що федеральний уряд призначить 800 мільйонів доларів цього року на будову домів.

• **Манітоба** прийме іміграитів без освіти, докладніше — з двома початковими клясами, якщо вони можуть заповнити вільні місця в гірництві. Манітоба має програму для вишколу молодих індіян на робітників.

• **Канада** прийняла 194,-743 іміграитів у 1966 р., 33% більше як у 1965 році.

• **Манітоба** мабуть уведе плити на автомобілях, що кидають світло вночі.

• **Манітобський** уряд цього року не підвищить премій шпитального обезпечення.

Korotki bicmku

• **В Монтреалі** страйк 100 судових службовців, бейліфів, стенографок примусив замкнути сім муніципальних судів.

• **Чеський суд** у Празі засудив на 8 років в'язниці 42-літнього Владіміра Казан-Комарека, американця уродженого в Чехії, якому закинули, що був провідником шпигунської групи на початках холодної війни. Комарек вертався советським літаком з Москви до Парижу.

• **Індонезійський** міністер закордонних справ Малік зверпувся до голови військового уряду ген. Сугарто, щоб ужив всіх способів, також сили, щоб усунути президента Сукарно.

• **В Ягпні** будують тенкери (нафтоналивні судна), що мають 200,000 тонн місткости і поринають 60 стіп у воду. Перший корабель появиться в службі 1969 р.

• **Англійські** гарячі монархісти скалали вінок у стіп пам'ятника короля Чарлса I, якому диктатор Оливер Кромвел сказав відрубати голову 318 років тому.

• **В Бонн** міністер закордонних справ Брандт і румунський міністер закордонних справ Манеску підписали угоду, якою встановлено дипломатичні зв'язки між Західною Німеччиною і Румунією. Обидві держави обмінюються амбасадорами.

• **В Інувік**, над Північним океаном, в неділю було 33 ст. вище зера, а в понеділок рано вже було 55 ст. нижче зера — температура впала 88 ст. на протязі кількох годин.

► **ВІДКРИТТЯ** виста в к и дерепорізів відомого мистця Якова Гніздовського буде в Ювілейній авдиторії в Едмонтоні в неділю, 12 лютого 2.30 пополудні.

«НАЙБІЛЬШ ТЕРНИСТА ПРОБЛЕМА»

СХІДНІ КАТОЛИЦЬКІ ЦЕРКВИ

Східні Католицькі Церкви є, на думку близького співпрацівника константинопільського патріярха Атенагораса, «найбільш тернистою проблемою», яку треба розв'язати, ще поки почнеться діялог між Римом і Константинополем. Він, зокрема, сказав, що Українська Церква є «складним» питанням.

У січні 1966 року почався дуже цікавий обмін думками. Французький журнал «Информасіон католік екстернасіональ» уміститв тоді інтерв'ю з православним митрополитом Хрісостомосом, якого вважають за речника патріярха Атенагораса. Східні Католицькі Церкви в теперішній організаційній структурі Католицької Церкви не є автономними одиницями, сказав митрополит Хрісостомос. Ті Церкви треба «включити в Церкву їхнього походження», і це може довести до дальших розмов про християнську єдність.

Два списки відповідають митрополитові

Український єпископ Володимир Маланчук відповів, що у відношенні до Української Католицької Церкви не може бути мови про її «включення в Церкву походження», бо Київська митрополія як до Берестейської унії, так і по ній формально була окремою автономною помісною Церквою.

Згодом у французькому журналі взяв слово мелхітський католицький єпископ Ілля Могбі. вікарій патріярха Максімоса IV на Єгипет. Він погоджується з митрополитом Хрісостомосом, що по остаточнім з'єднанні не буде підстави для існування окремих Католицьких Східних Церков. Наші ієрархи — каже він — не раз заявляли, що після з'єднання зійдуть із своїх постів і віддадуть себе до розпоряджения з'єднаної Церкви. Однак не-католицькі ієрархи «не можуть вимагати вже тепер ефективної і негайної ліквідації наших Церков як передумови для початку діялогу». А втім, як мали б ті Церкви зникнути ще перед з'єднанням: «чи через перехід до Латинської Церкви, до якої не можна людей собов'язувати, чи через передчасний поворот до православ'я?»

Представники Східних Католицьких Церков — сказав мелхітський єпископ — роблять усе можливе, щоб годилять усе можливе, щоб годилять усе можливе, щоб годил

СМІЛИВІ ВИСТУПИ – «НА ДАНОМУ ЕТАПІ»

МОВОЗНАВЕЦЬ ХОЛОДНО ОЦІНЮЄ З'ЇЗД ПИСЬМЕННИКІВ УКРАЇНИ

На недавньому з'їзді письменників України були деякі смількі виступи в оборону української мови й культури, і не дивно, що тому з'їздові наші газети в ЗДА й Канаді приділили досить багато надії. Дехто — з більшим чи меншим оптимізмом — висловлював надію, що русифікаційний тиск буде найближчим часом трохи припинений. Для таких надій мовознавець Василь Чапленко не бачить відких підстав.

Поки Україна не матиме волі, українська мова також не матиме її. Боротьба за українську мову в Україні зайчиться аж з розвалом совєтської імперії, сказав В. Чапленко в доповіді, виголошеній 20 січня в Літературно-мистецькому клюбі в Ню Йорку.

5-ий з'їзд письменників України відбувся в листопаді. Раніш у московській «Правді» було декілька статтей, якими дали «сигнал» обережніше ставитися до всіх мов і шанувати їх «на даному етапі». Отже, смількі промови на київському з'їзді були не такі спонтанні, як виступи деяких молодих поетів.

В оборону української мови говорив перший секретар ЦК КПУ П. Шелест. Такого Письменник В. Козаченко в Києві люди не пам'ятають. Лаяв «закордонних панів-націоналістів», які нібито перекручують правду, кричать про гнобління української мови й культури. Літературознавець Л. Новиченко гостро засудив російського мовознавця Агаєва, який українську мову зараховує до мов, призначених до загибелі.

У Москві — сказав В. Чапленко. — вирішили, що «на даному етапі» не треба надто дратувати «націоналів». Можливо, що на це рішення мають вплив політичні труднощі з Китаєм і з країнами-сателітами. Від 1963 року притихли безоглядні й відверті русифікатори, більше говориться про «справедливий ленінський курс». Однак і «ленінізм у совєтському тлумаченні може бути різний: на даному етапі такий, на іншому — інший» — сказав В. Чапленко.

Багато пристосуванців до вимог «старшого брата» є в Спілці письменників України. У Спілці є 521 українець, зате українською мовою пишуть аж 553 члени Спілки. Таке число подано на з'їзді. Однак, з другого боку, в Спілці письменників України є 98 росіян, а російською мовою пишуть 123 «письменники України». Жидів у Спілці — 72, але тільки 18 з них пишуть жидівською мовою.

Коли на зміну «даному» етапові прийде інший, якийсь Агаєв знову оголосить українську мову приреченою, а письменникам України радитиме «в ім'я комунізму» переходити на російську мову.

При всій «смілівості» деяких промовців на з'їзді письменників ніхто з них не насмілився сказати:

— що українська мова в Україні не є державною;

— що школи дуже русифіковані;

— що українці поза УССР засуджені на національну смерть, не маючи ні шкіл, ні друкованого слова.

Щоб поправити становище української мови в Україні, — сказав голова Спілки О. Гончар, — «треба вдаватися до державних заходів». Саме в цьому вся біда. «Щоб вдаватися до державних заходів — треба мати державу» — сказав Чапленко.

«Совєтський Союз — це тоталітарна держава, і національні змушені там оглядатися на всі боки».

Мовознавець В. Чапленко написав історичний огляд совєтської мовної політики в Україні.

РІК І ЧАСИ

Весело буде виглядати цей 1967 рік, коли УККА скличе в Ню Порку світовий конгрес вільних українців, а комітети Громадської єдности стануть відзначати 50-річчя української державности!

* * *

Зідхання: «Господи, що за часи настали! Тепер і за доброго поплентача тяжко».

Лис Микита»

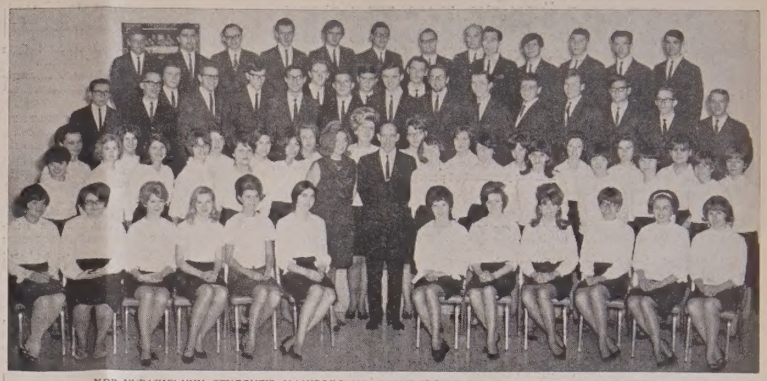

ХОР УКРАЇНСЬКИХ СТУДЕНТІВ МАНІТОБСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ З ДИРИГЕНТОМ Ю. ГНАТЮКОМ.

NEVILLE WORLD TRAVEL SERVICE

НЕ ПРОПУСТІТЬ ДОБРОЇ НАГОДИ!

Корабель АЛЕКСАНДЕР ПУШКИН МОНТРЕАЛ — ЛОНДОН — ЛЕНІНГРАД

ВІДПЛИВАЄ — 30 квітня, 1 червня, 4 липня, 8 серпня, 10 вересня, 12 жовтня.

ВІЗИ ДЛЯ ВІДВІДУВАЧІВ — На візи, щоб відвідати села, треба почекати від 6 до 10 місяців.

ВІЗИ ДЛЯ ТУРИСТІВ — протягом п'яти днів.

Нові низькі ціни проїзду — Зощадіть до $250.00 літаком або морем

У СССР — безпосередні агенти

Можете сплатити пізніше — 10% завдатку.
Тільки $32.00 процентy на рік від $1,000.00.

Замовляючи квиток у нас, ви не платите більше.

За докладнішими інформаціями зверніться до

Kathy Sprague, Maurice Miles or Bob Neville

NEVILLE
World Travel Service Ltd.
Professional Bldg., 10844 Jasper Ave., Ph. 429-3374 (formerly Westmount Travel Service)

Вісті з Едмонтону

Пластуни дали зимовий концерт

(о. с.) «Не сподівайтесь від нас високомистецької програми, бо ми щойно починаємо пробувати власних сил», — сказала куріня пл. розв. Люба Бойко у вступному слові привіту до батьків і гостей. Проте пластовий зимовий концерт, що відбувся 5 лютого в залі УНО, залишив гарне враження. Заля була майже повна, і учасники з цікавістю і присмністю слідкували за виступами молодих виконавців.

У першій частині хор юнаків, у вишиваних блюзках, (33 юначки) під проводом пл. сен. Марії Дитняк співав дві пісні: «Пасла дівка лебеді» і «Не шуми, калиноньку. Гарну «Українську думку-шуку» М. Завадюка-го виконала на фортепіяні пл. уч. Віра Саварин.

Фрагменти «Лісової пісні» Лесі Українки приготовила для виконання на сцені пл. сен. Ольга Манастирська. Виконавцями були пластуни: Ірка Маидрик — Русалка, Лариса Блавацька — Лукаш і Аня Буидзяк — Лісовик.

Другу частину програми почав українським народним танком гурток юнаків «Васильки». Козку Олени Цегельської «Пригоди Панька Недотепи» виконало гніздо юнаків «Працьовиті». Слухачі, між ними було багато дітвори, вибухали спонтанним сміхом з різних пригод Панька, гру якого в пантомімі вдало і дотепно віддала Маркіяна Цинцар. Комічно виглядали маленькі новачки, які грали 12 розбійників. Всіх заскочила раптова поява буйних коней (маски з паперових торб!), які в штудерній кареті привезли принцесу (Галя Саварин). Всю казку дуже гарно розказала Олеся Цинцар, а костюми й декорації надали казці окремої краси.

Потім курінь юнаків дав скеч «Пірам і Тісбе». Заповідач Любко Маркевич жартома сказав, що це переклад із Шекспіра для збагачення української літератури. Пірама грав Богдан Шкоропад, а його любою Тісбе був Юрко Дрогомирецький. Багато гумору!

Хор юнаків у пластових одностроях співав пластові пісні: «Пісня пластунок» до слів Дрота і «Гей там у горах» Пясецького. У їхньому співі на три голоси відчувалося добру руку диригента.

Наприкінець пластунки відтворили глядачам пластову таборову ватру, з такими точками: пісня гуртка «Лісові троянди» — «Сіяв мужик просо»; гурток «Васильки» співав коломийку, а гурток «Фантазія» дав веселий скеч; цілий курінь співав пісню "Карликів"; пл. юн. Ірка Вевгринюк декламувала вірш, а насамкінець усі співали пластовий гимн «Цвіт України» і «Ніч вже йде».

Імпрезу організував курінь юнаків ім. Уляни Кравченко.

Той курінь минулого року у підготові до крайової стрічі у Скелястих горах у Джаспері здобув перше місце у крайовому міжкуріннюму змагу, а гурток «Васильки» — третє місце в міжгутковому крайовому змагу.

Вибрали комітет будови музею ЛУКЖ

Спархіяльна управа ЛУКЖ почала збірку грошей на будову музею. Вже вибрано окремий комітет будови, до якого входять пані: Марія Ельчин — голова, Антонія Кучер — заступниця голови, Ольга Яяда — секретар, Марія Демчук — скарбник. Членами комітету є: Анна Буртняк, Ірина Павликовська, Галя Салевич, Лариса Вацик, Євгенія Савка та голови відділів ЛУКЖ в Едмонтоні: Анна Прийма (І відділ «Доброї волі»), Лілія Осташевська (II відділ «Доброї волі»), Клара Кардинал (відділ парафії Пресв. Євхаристії), М. Кутна (відділ парафії Покрова), М. Бунь (відділ парафії св. Миколая), М. Нога (відділ парафії Успення), І. Катринич (відділ парафії св. Володимира).

Будова коштуватиме понад 25.000 дол. Досі склали пожертви: по 50 дол.: М. Демчук, М. Ельчин; 25 дол.: І. Павликовська; по 20 дол.: К. Петецька, А. Прокоп, п-і Лесюк, п. Конг; по 10 дол.: Є. Савка, А. Кучер, п-і Кузик, К. Смолик, З. Захарків, О. Яяда.

Будова спархіяльного музею ЛУКЖ була вирішена на з'їзді ЛУКЖ в Едмонтоні в листопаді 1966 року як проект ЛУКЖ для відзначення 100-річчя Канади.

Новий відділ ЛУКЖ

При парафії св. Миколая засновано відділ ЛУКЖ, і спархіяльна управа привітала його управу і членів, бажаючи успіху в праці.

Управа відділу така: М. Бунь — голова, Є. Паламарчук — заступниця голови, К. Гардий — секретар, Є. Муха — скарбник, П. Шевчук — член управи.

Новостворений відділ працює для розбудови церкви, веде рідну школу і курс українських вишивок (керівник — п-і А. Кучер).

Губернатор Алберти відкриє виставку Гніздовського

Губернатор Алберти Грант МекЮен відкриє виставку дереворізів Якова Гніздовського.

Відкриття виставки: в неділю 12 лютого о 2.30 попол. у Ювілейній авдиторії. З промовою виступить теж провінційний секретар Амврозій Головач.

Виставка визначного мистця триватиме до 21 лютого. Її організували Клюб українських професіоналістів і підприємців, Літературно-мистецький клюб і Едмонтонська галерія мистецтв.

Мистець Яків Гніздовський (інформації про його творчість подані в попередньому числі «УВ») в п'ятницю 17 лютого о 8-ій год. веч. в залі УНО матиме доповідь «Репродукція і мистецтво». У суботу, 18 лютого, о 3 год. популудні в Ювілейній авдиторії дасть показ, як робити і відбивати дереворізи.

Організатори виставки одержали від мистця повідомлення, що копії його дереворізів можна купити. Ціна: від 20 до 100 долярів. Замовлення приймає управа Клюбу професіоналістів та управа Літ.-мист. клюбу.

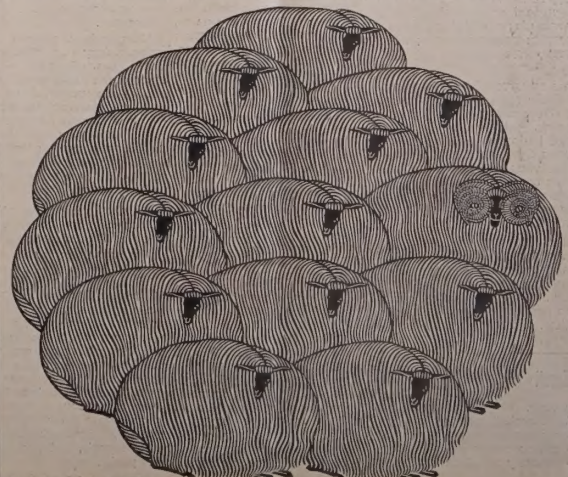

«ОВЕЧА ОТАРА» — ДЕРЕВОРІЗ ЯКОВА ГНІЗДОВСЬКОГО (1966).

Приїздить збірний хор вінніпезьких студентів

До Едмонтону приїздить лютого. Вони зустрінуться з хор і танцювальна група українських студентів Манітобського університету, об'єднаних у Союзі українських студентських клюбів.

У неділю, 19 лютого, о 2.30 пополудні в авдиторії св. Івана, 10611 — 110 авеню, вони дадуть концерт пісні і танців Хором диригує Юрій Гнатюк; керівник танцювальної групи — Ігор Пона. Участь у концерті беруть соліст Ярослав Щур і піяністи Степан Семайко і Вірляна Кисілевська.

Вінніпезькі гості будуть в Едмонтоні три дні: 17 — 19 год. веч. і щонеділі після кожної Служби Божої у катедральній залі: продаж вареників (пирогів).

ДЕ ЩО КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Неділя, 19 лютого:

о 2.30 попол. в авдиторії св. Івана, 10611 - 110 авеню: концерт пісні й танців студентів Манітобського університету (три клюби «Альфа-омега», «Обнова» і клюб ім. Іларіона);

Щоповеділка о 10 год. веч. з французької радіостанції — релігійна програма Централі.

Щосуботи від 12 год. до 6

NEW LIFE HERBS
Louis Low-On & Son., prop.
9664 Jasper Ave., 422-3270
Edmonton and Calgary
Chinese Herb Remedies for gastric stomach and heartburn, acne, pimples, eczema, rheumatism, asthma, sinus.

Присмно проведете час та покріпитеся смачними стравами в модерному й гарно урядженому
РЕСТОРАНІ І ДАНСІНГ ЛАВИДЖ
КАРПАТІЯ
10266 - 97 Стріт, Едмонтон, Алта. Тел. 424-1213
Поручає своїм Шановним Гостям великий вибір канадських та европейських страв та різнородних напитків.
Винаймаємо ваш ресторан на весілля, ювілейні прийняття та інші гостини.
УПРАВА РЕСТОРАНУ "КАРПАТІЯ"

АСЕКУРУЄМО
Авта, будинки, хатні речі бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), моргеджові довги, рівнож асекурації: життєва хворобова, від випадку та шпитальна.
10% знижки
на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)
Cwikilewycz Insurance Agency
10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 433-7629 — 424-0915

ПАЧКИ ДО ЕВРОПИ І АЗІЇ
Найстарша висилкова фірма на Західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва.
Висилаємо теж різні машини, виготовлені в СССР, як самоходи, мотоцикли, холодільні, телєвізори та багато інших речей.
Оплата за висилку пачки з Англії 8.50 дол., без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.
Лаврин
Overseas European Trading Co
Tel. GA 4-6860 — 9753 Jasper Ave, Edmonton Alta.

УВАГА! ФУТРА УВАГА!
ВЕЛИКИЙ ВИПРОДАЖ ФУТЕР І ЖАКЕТІВ
35% ЗНИЖКИ
Persian Lamb, Mouton Lamb, China Mink, Hudson Seal, Muskrat, French Seal.
БОФАЛО КОЖУХИ, яких ніхто, крім нас, не робить у Канаді
Пишіть за інформаціями, або зайдіть особисто до:
DOMINION FURRIERS
Union Bldg. 10021 - 102 Ave. — Edmonton, Alberta.
Phone GA 2-4386 Res. GL 5-3229
А. Колодка, власник

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Українського Народного Дому в Едмонтоні відбудуться
в неділю, 19 лютого ц. р. в год. 3-ій попол.
з таким порядком нарад:
- Відкриття зборів і вибір президії.
- Прийняття протоколу з попередніх загальних зборів.
- Звіти управи й контрольної комісії.
- Дискусія над звітами й уділення абсолюторії уступаючій управі.
- Вибір нової управи.
- Внески й запити.

За управу Українського Народного Дому
Е. Штендера І. Тимчишин

Нововідкрита
BARABASH ART GALLERY
оферує прекрасні оригінальні олійні образи по дуже уміркованій ціні та запрошує українських артистів давати свої образи на виставу і до продажу.
Тел.: 479-3171 8733 - 118 Ave., Edmonton, Alta.
коло OREST STUDIOS
портретисти і спеціялісти у весільних знимках
Григорій Барабаш, власник

Done-Rite Floors
пропонує своїм костумерам доставу та інсталяцію усіх родів карпетів, линолеум, плиток (тайлів), арборайт-у та плиток (тайлів) на стіни.
Зайдіть до нас на адресу 11812-82 Стріт, Едмонтон або телефонуйте на число: 479-4654 або 479-7664.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик
Видає Спілка "Українські Вісті" під адресою:
Ukrainian News Publishers Limited, 16967 - 97 Street, Edmonton, Alberta.
Телефон 422-5708 Phone

Member Canadian Weekly Newspapers Ass'n
Published every Thursday by

Річна передплата в Канаді	$4.00	Yearly Subscription in Canada	$4.00
Поза Канадою	$4.50	Outside Canada	$4.50

Зміна адреси: 10 центів

Видавнича спілка не відповідає за оголошення

"Authorized as second class mail by the Post Office Department, Ottawa, and for payment of postage in cash".

Народ чи народи?

У Москві був пленум ЦК комуністичної партії Советського Союзу. Ухвалили захоплену заяву «Про підготовку до 50-річчя великої жовтневої революції». Потім у Києві був пленум ЦК комуністичної партії України. «Республіканські» провінціали оголосили ще більш захоплену заяву «Про підготовку».

Коли людині радісно, праця йде легко. Тож з уваги на сьогорічну виняткову радість київський пленум вирішив, «щоб у ювілейному році не було жодного підприємства, будови, цеху, дільниці, бригади, які б не виконали державних планів і взятих соціалістичних зобов'язань». Соціалістичні зобов'язання люди беруть — хто цього не знає? — добровільно, та ще й навперегонки. Щороку таке буває, а що вже казати про ювілейний рік «великої» революції! «Радянська Україна» вже встигла повідомити про нові «соціалістичні зобов'язання» і нові «соцзмагання».

Радіє, отже, народ. Залишім, однак, ювілейну радість. Спитаймо: що, власне, значить «народ»? Хто живе в Советському Союзі: народ чи народи?

ВІД ПЛУТАНИНИ...

Московський пленум не цікавився таким питанням. Згадавши про багатонаціональну сім'ю советських народів, московська заява закликає советський народ до радости і до роботи. Скваплию той заклик повторили в Києві, але там вийшла невеличка плутанина саме із «советським народом».

Перший секретар ЦК КП України П. Шелест, зворушений історичною річницею, пригадав «невмируще» слова Леніна: «При єдиній дії пролетарів великоруських та українських вільна Україна можлива, без такої єдности про неї не може бути й мови». Потім лаяв Мао Цзе-дуна за «великодержавну, антирадянську політику» і «запеклих ворогів — імперялістів та їх лакеїв — українських буржуазних націоналістів» за те, що «все роблять, щоб принизити історичне значення жовтневої революції». Полемічний запал несподівано повів Шелеста від «радянського народу» до «дружби радянських народів». І хоч у київських газетах дуже нерадо вживають назви «український народ» і всіляко її обминають, цим разом партійний туз Шелест, щоб надокучити Мао Цзе-дунові і буржуазним націоналістам, двічі чи тричі насмілився сказати, що — вірте чи не вірте — є на світі «український народ». Є ще й тепер, у 50-ий рік «великої» жовтневої революції.

За чотири дні в «Радянській Україні» (27 січня) появилась стаття доктора історичних наук Ф. Шевченка, який дає авторитетне роз'яснення, щоб у ювілейний рік не було ніякої національної плутанини в «республіці». Стаття має банальний заголовок: «Дружба народів вічна і непорушна», проте зміст її зовсім не банальний. Ученому мужеві загадали дати відповідь на таке питання: чи в СССР є советські народи, чи советський народ?

Доктор історичних наук відповів по-ученому, і дарма винувати його за те, що висліди історичних наук у СССР ще не дозволяють на ясну відповідь, чи в СССР є народи, чи народ. Можна сказати, що й тепер ще є — тее-то-як-його — так звані народи, проте — правду кажучи — є народ.

Три четверті довгої статті Ф. Шевченка — то похвали, похвали, похвали. Жовтневу революцію — каже Шевченко — слушно звуть великою, бо вона принесла «корінні зміни у взаємовідносинах між народами нашої країни». За царизму був гніт, і невесело тоді жилось народові українському. На щастя, прийшла жовтнева революція і рівноправність усім народам. «Радянський уряд не обмежився декларацією і постановами... У Радянському Союзі існує фактична, реальна рівність для всіх народів... Національне питання у нас розв'язане в галузях державности, економіки, культури та ін.»

...ДО «ВИЩОГО ЕТАПУ»

На що пору всі «радянські народи» живуть «у вічній і непорушній дружбі» і «будують комунізм». Угледіванням майбутности історики не займаються, тому Ф. Шевченко нічого не каже, чи й будівництво комунізму буде тривати вічно. Все ж, як історик, Ф. Шевченко заявляє, що «будівництво комунізму являє собою новий, в и щ и й етап у розвитку дружби і взаємозв'язків між народами нашої країни». Знайшовши «новий, вищий етап», Ф. Шевченко доходить нарешті до властивого питання: народи чи народ?

У Советському Союзі — каже він — є соціялістичні нації, які мають свої національні риси. Однак, крім національних рис, є ще інші. «Спільні інтернаціональні риси в характері радянських людей зайняли настільки важливе місце, що вже без них, самим тільки національними рисами, не може бути охарактеризована ні одна нація Радянського Союзу». Советські народи, таким чином, тільки деякою мірою є народами; вже тепер вони — один советський народ.

Коли підсоветський історик говорить про «радянських людей», яких не можна «охарактеризувати» національними рисами, то він каже те, що забивають. Такі люди, справді, є. Їх узагалі не можна «охарактеризувати». Ну, спробуйте ви «охарактеризувати» советського президента Підгорного-Подгорного або оттавського посла Шпедька! Ці люди не належать ні до якого народу; вони — «нова кляса», яка до народу належить так само, як блохи до собаки.

А все ж яке понуре світло кидає ювілейна стаття київської газети на 50 років «великої» жовтневої революції! Царський режим гнітив не-російські народи, а ті, що з царської руки вхопили імперську нагайку, раді б їх проковтнути. І вже 50 років слинять і слинять. Про дружбу, про зближення, про злиття...

Урвався недавно терпець навіть редакторам комуністичного журналу «Наша культура», що виходить у Варшаві. У жовтневому числі 1966 року «Наша культура» опублікувала статтю, що гостро засуджує «недоречні теорії» про злиття. Такі теорії, — каже варшавська публікація, — «нагадують помальовану нозою фарбою старі царські асимілятор ські ідеї». Не тільки нагадують. Це ті самі імперські ідеї з новою фарбою.

Отак би і в нас

Християнські народи, хай і різних віровизнань, повинні мати хоч одну спільну молитву «Отче наш», яку б у всі проказували так само.

Так уже роблять французи, так незабаром робитимуть німці. Отак би і в нас.

Хочемо вірити, що кінець-кінцем одна й та сама молитва був в українців. Це правда, що не така легка ця справа, як могло б здаватися з першого погляду. Проте нема тут непереборних труднощів. Коли в Франції спільно зробили однострайний переклад Господньої молитви, той текст прийняли католики і протестанти всіх франкомовних країн у світі. Квебекські канадці теж пристали до великої франкомовної християнської сім'ї, що молиться так само.

Тепер і німці, покидаючи дотепершні окремішні звички, переходять на спільну молитву. Представники католицьких і протестантських єпископів уже розглянули текст спільної молитви, яка цього року буде остаточно прийнята.

У нас, українців, справу спільної молитви «Отче наш» можна, здається, полагодити куди легше. Православні українці мають більш-менш однаковий український переклад головної християнської молитви, проте в окремих юрисдикціях є д р і б н і відміни. Варто б, отже, мати справді однаковий текст. В українців-католиків є офіційно оголошений верховним архиєпископом переклад молитви, д о з в о л е н и й для ужитку.

Не можна вимагати і не можна сподіватись, що вже завтра в нас з'явиться спільний «Отче наш», який так само проказуватимуть усі українці-християни. Проте хай і післязавтра буде в нас те, що повинно бути. Однаковий «Отче наш» — то не тільки молитва спільної віри. Це також ознака екуменічного почуття й бажання єдности, а в умовах нашого заокеанського життя — це навіть практична потреба.

Деякі наші ієрархи прилюдно висловили підтримку для спільної й однакової молитви. Були вже й інші авторитетні голоси за те, щоб ми молились так само. Ця слушна й корисна пропозиція не повинна залишитися тільки пропозицією. Її можна і треба здійснити.

Постійний діяконат потрібний

Діяконат як постійний сан церковних служителів був темою студійної сесії, організованої Міжнародним центром для справ діяконату в Фрайбурзі, в Німеччині. Представники 40 країн брали участь у нараді, на якій сформульовано конкретні пропозиції для створення постійного діяконату згідно з рішеннями II Ватиканського Собору.

Постійні диякони, на думку учасників наради, можуть дати корисну службу в церковному житті багатьох країн.

ВОСЕНИ – ПЕРША СЕСІЯ ЄПИСКОПСЬКОГО СИНОДУ

МАТИМЕ ВПЛИВ І НА НАШЕ ЦЕРКОВНЕ ЖИТТЯ

(УПБ, Рим) Восени буде перше зібрання нового центрального органу Католицької Церкви: Єпископський синод.

Створення центральн о г о представництва всього світового єпископату вирішено ще на II Ватиканському Соборі в декреті «Про пастирський уряд єпископів у Церкві», а Папа Павло VI декретом «Апостольська дбайливість» 15 вересня 1965 р. поклikав його до існування, водночас визначаючи перші його основні норми. Має це бути Рада, що складатиметься з якої півтори сотні єпископів, в більшості вибраних на національних єпископських конференціях, для допомоги Папі керувати Церквою. Ці вибрані представники заступатимуть у Єпископському синоді думку всього єпископату. За згодою Папи можуть робити рішення, обов'язкові для всієї Церкви.

На закінчення Собору папа Павло VI заявив, що Єпископський синод буде скликаний щойно в 1967 році, тому що спершу мусять бути закінчені всі пособорні праці. З того часу не було жодної авторитетної вістки про долю Синоду. В той час працювали лише ватиканські пособорні комісії, видаючи деякі декрети та напрями для здійснення рішень Собору. Щойно 23 грудня 1966 року, коли високі римські достойники складали Папі різдвяні побажання, Римський архиєрей повідомив, що на 29 вересня 1967 року буде скликаний Єпископський синод. Його засідання тривають цілих 24 жовтня або й довше, якщо буде потрібно. Папа назвав це важливою подією, що до неї треба приготовитися молитвою та вивченням наміченних проблем. Синод — сказав папа — зміцнить зв'язки любови і співпраці між світовим єпископатом і Престолом св. Петра.

ПРАВИЛА СИНОДУ

Другого дня «Ль'Оссерваторе Романо» опублікував правильник Єпископськ о г о синоду, що його Папа затвердив 8 грудня 1966 р. Щодо особливого складу синоду правильник майже повністю наводить текст декрету «Апостольська дбайливість» з попереднього року. Уточнено лише особу «делегованого председника» синоду, що представитиме Папу та в його імені проводитиме сінодом. Його обов'язки кінчаються з закінченням сесії, а Папа може призначити навіть кілька председників на ту ту саму сесію. Подібно мається справ із «спеціальними секретаріями», що їх Папа призначає на кожну сесію, або тільки на час розглядання якоїсь одної справи під час сесії. Зате діяльність «постійного чи генерального секретаря» не обмежується до однієї сесії.

Новоголошений правильник передбачає також можливість творити під час сесії окремі комісії з членів Синоду, які мали б розглядати деякі питання, коли Синод вестиме наради на загальній сесії. Над звітом комісії може потім відбутися ще загальна дискусія Синоду. Правильник подає також загальний хід праці Єпископського синоду. Проблеми, які має розглядати Синод, мають бути подані до відома всім єпископам шість місяців перед сесією Синоду. Це на те, щоб можна було скликати крайові конференції чи синоди Східних Церков, обговорити поставлені проблеми та подавати свої рішення через своїх представників на загальний Єпископський синод.

Правильник виразно зазначає, що йдеться про вироблення однієї спільної думки або конференцію єпископів даної країни чи даної помісної Східної Церкви, щоб, таким чином, загальний Синод репрезентував думку всього епископату, а не лише вибраних делегатів.

Як відбувається голосування на Єпископському синоді? Над проєктами (т. зв. схемами) чи їх частинами можна голосувати трояко: 1) позитивно ("placet"), 2) негативно ("non placet") і 3) позитивно з застереженням ("placet iuxta modum"), при чому слід долучити свою пропозицію поправки ("modus"). У голосуванні над поправками і над остаточним текстом дається можливість позитивного або негативного голосування.

Дві треті голосів потрібні для прийняття проєкту; вистачає більшість голосів для його відкинення. Голосування, отже, відбувається більшменш, як на недавньому Вселенському Соборі.

Синод не дає законів; дає рішення, які стають законом, якщо Папа їх приймє і оголосить. Однак Папа може також уповажнити Синод дати закон. Нема сумніву, що рішення Синоду матимуть відтепер першорядне значення для розвитку життя всієї Церкви.

Текст пропозиції на Синод, т. зв. реляцію, підготовляє один з єпископів, призначений Папою, при співпраці спеціального секретаря. Реляція, що її потім будуть читати й обговорювати на Синоді, має бути подана генеральному секретареві місяць перед сесією, щоб він міг розіслати її заздалегідь усім єпископам.

До дискусій на сесіях Синоду єпископи мають зголошуватися день раніш, а потім подати письмовий текст своєї інтервенції. Допускається також другий раз брати слово, щоб відповісти коротко іншим дискутантам. Час інтервенцій покищо не обмежений. Офіційна мова Синоду: латинська.

Єпископи на Синоді можуть виступати в імені більшого числа членів Синоду, подавши імена тих членів. Отже, і на самому Синоді буде намагання висту п а т и спільно, а не індивідуально. По закінченні дискусії кожний член Синоду на письмі висловить думку про дану справу, і то не так особисту, як згідно з дорученнями і вказівками крайових єпископських конференцій чи синодів Східних Церков, які він репрезентує на загальнім Синоді єпископів.

На бажання Римського архиєрея може відбутися ще й остаточне голосування над цілістю проблеми. Наконець, генеральний секретар Синоду разом з спеціальними секретарями зробить остаточний звіт з синодальних праць і рішень його членів і подасть його Римському архиєрееві.

ПІДГОТОВА ДО СЕСІЇ

Єпископський синод буде наприкінці вересня. Тож уже в першій місяці цього року — можна сподіватись — єпископи одержать інформації і матеріали про справи, що будуть обговорюватися восени. До кінця липня мають відбутися крайові єпископські конференції та синоди Східних Церков, які мають основно розглянути проблеми, оформити свою спільну думку та вибрати своїх делегатів (у загальному один делегат на 25 єпископів), які поїдуть із їх думку на Синод. У серпні має бути випрацьов ана реляція, з якою члени Синоду мають ознайомитися у вересні. Жовтень буде місяцем рішень Синоду — носія соборности всього єпископату в дусі II Ватиканського Собору.

Нова програма дії стосується теж українських єпископів у цілому світі. Українська Католицька Церква стоїть перед надзвичайно важливими проблемами, від яких просто залежить саме існування нашої Церкви та нарду на довкий час. Від рішень Синоду залежатиме, у якім напрямі буде можна розв'язувати наші проблеми. Тому належна підготова до Синоду в першій половині 1967 року є життєво справою Української Церкви в цілости та кожної єпархії чи екзархії зокрема. Синод бажає почути збірні думки цілих єпископських угруповань. Тож завданням Синоду українського єпископату є спільно випрацювати думку, що справді відбивала б життєві потреби всієї української церковної спільности.

Видали історичний твір о. І. Нагаєвського

У Мюнхені вийшла з друку «Історія новітньої української держави, 1917 — 1923 років» о. д-ра Ісидора Нагаєвського. Твір, написаний англійською мовою, опублікували Український вільний університет та Українська вільна Академія наук за допомогою єпископа Платона (Корниляка).

Книжка коштує 7 долярів. Замовлення приймає «Християнський голос» у Мюнхені (Muenchen 27, Postfach 89).

Автор нової книжки, 59-річний душпастир у МекКіс Рокс, у Пенсильванії, пройшовши студії в Українському вільному університеті, написав декілька історичних оглядів та багато статтей.

Тепер він поїхав до Риму збирати і вивчати історичні документи.

Новий православний єпископ у ЗДА

Грецький православний архиєпископ Яковос, разом із двома іншими єпископами, 28 січня висвятив на єпископа о. Андрія Кущака, 65 років, який буде ієрархом Української Православної Церкви в ЗДА, залежної від константинопільської патріярхії.

Єпископська хіротонія відбулася в Нью Йорку.

Попередній ієрарх Церкви — митрополит Богдан Шпилька помер в Оттаві 1 листопада 1965 року.

ВЕСІЛЬНА СПРАВА

Зовсім подуріли люди. Почали католики спільні молитви за християнську єдність і вже декого з православних зворушили. А їм — пригадує суворо «Вісник» (1 лютого) — ні на яку спільну молитву не вільно ходити.

«В Канаді тепер надто вигідно живеться, і характери зм'яклив...» І ті розм'яклі характери вже починають нарікати на «клерикалізм» і «консерватизм».

Насправді ж, ніякого тут клерикалізму чи консерватизму нема. «Коли ми — виправдується побожно «Вісник» — не можемо йти з інославними на спільні богослужения, то це не значить, що ми їх ненавидимо. Чи ж можна сказати про абстинента, що він ненавидить свого друга, коли на весіллі в нього випити не хоче?»

Ну, пити не силуйте нікого, але коли друг женився, то на весіллі тягніть.

ДВА, ЩО ВІДПИЛИ

Еспанський журнал «Ориєнте Європео», що його редагував о. Сантіяго Мурільйо, завжди цікавився Україною й українськими справами. Тепер перестав. Останні числа мадридського журналу не такі, як були. «Ориєнте Європео» має нового редактора, і нема вже в тому журналі статтей Д. Бучинського та інших авторів, які друкувались раніш.

Становище — як слушно каже дописувач «Свободи» — погіршало «із смертю Д. Бучинського і, здається, відходом о. С. Мурільйо».

Так, відійшов о. Мурільйо. Так само, як Бучинський.

ПАРТІЯ І НАРОД

Хаос у Китаї зчинився через те, що «маоїсти, побоюючись народу, вдаються до нерозсудливих заходів».

Таку розсудливу оцінку становища в Китаї дає Берт Гвайт, московський кореспондент комуністичної «Канадієн трібюн». Його стаття, подана теж у «Житті і слові», кінчається потіхою, що накінець усе буде гаразд. Китайська революція — каже Гвайт — не може пропасти. «Революцію зробив народ, і кінець-кінцем народ переможе, зреорганізує партію і виправить помилки».

Від гниву народного навіженому Мао не втекти. Це ясне. Але чого ж той недопечений Гвайт, що й у Москві не став червоним, зневажає партію? По-якому ж це: народ має зчити й реорганізувати партію — мудру та ще й озброєну всепереможною ученням марксизму-ленінізму?

При всім хаосі в Китаї Мао ясно таки бачить, що в Москві — ревізіоністична зараза.

ДОБРЕ ДІЛО

Щедро живуть люди на Буковині. «Квітнуть достаток, заможним життям...» — такий заголовок має захоплена стаття у «Вістях з України». Написав її 77-річний Дмитро Мойсюк, який у серпні 1965, після 58 років праці в Канаді, вернувся додому.

Чому аж тепер пише? Ніколи було. «До цього часу — каже Д. Мойсюк — я вже об'їхав 17 областей нашої республіки». Об'їхав своєю власною новісінькою «Волгою».

А з «Волгою» така історія: «Вибираючи з Канади на Батьківщину, я замовив у радянській амбасаді в Оттаві автомобіль «Волга». Тепер — каже щасливий власник «Волги» — я переконався, що зробив добер діло».

Таких добрих діл треба було зробити в Оттаві щонайменше два. На Буковині доляри міняють на рублі, а з рублями довго доводиться ждати доброго діла.

ТРИ І ШІСТЬ

Трьох українських священиків: оо. І. Гриняка, о. М. Денька й о. М. Рипецького, що душпастирюють у Польщі, верховний архиєпископ — кардинал Йосиф Сліпий відзначив саном митрофорних ієреїв ("УВ", 2 лютого).

Торонтський «Гомін України» (4 лютого) подає імена трьох митратів і каже, що їх «найменував польський кардинал Ст. Вишинський».

Число номінаційних грамот, отже, збільшилось у двох; митрати далі залишаються тільки три.

БІЧНА АНТЕНА

КУТОК МОВИ

МІСТО СВІТОВОЇ ВИСТАВКИ

Світова виставка «Експо 67» відбувається в найбільшому місті Канади, яке зветься... Різно наші газети звуть його: Монтреаль, Монтреаль, Монтріоль і, певно, мають підставки для такого чи такого писання.

Правописний словник Г. Голосекевича, хоч згадує, напр., італійську Мессіну, не виявляє зацікавлення найбільшим містом Канади.

Т. зв. Монтріоль с другим після Парижу найбільшим франкомовним містом у світі. З уваги на французький характер міста, здається, слід би нам писати: «Монреаль», «монреальський». Мешканців Монреалю — французз і в, британців та українців — треба звати «монреальцями».

Безліч разів Монреаль буде згадуватися цього року у пресі, і варто б знайти українську однострайну назву. В новому виданні Голосекевича, сподіваємось, не забудуть про найбільше місто Канади.

НОВИЙ КЛЮПІТ З ЛЕНІНОМ

Чимало лиха Ленін наків людям і народам. Новий клопіт з Леніном має також український правопис.

«Український правоп и с», виданий у Києві 1961 року, каже писати орудний відмінок «Леніним», а не «Леніном». І так тепер пишуть в Україні. За київськими публікаціями пішли деякі емігрантські газети, навіть літературні журнали, що дбають про чистоту мови.

Форми: «Леніним», «Сталіним», «Косигіним» зовсім російські. В українській мові прізвища чи назви із закінченням -ин (ін) мають в орудному відмінку закінчення -ом. Отже: Волошин — Волошином; Чигирин — Чигирином; також Ленін — Леніном. Справа ця давно вже в нас упорядкована, як свідчать «Норми» О. Синявського.

Хто по-українському пише «Леніним», не повинен бу ужівати дазального відмінка «Ленінові», тільки — «Леніну». Наспадні, правильно писати треба: «Ленінові», «Леніном».

22 січня в ЗДА

Губернатори деяких американських стейтів та посадники міст оголосили день 22 січня Днем української державної самостійности.

Український конгресов и й комітет Америки опублікував англійською мовою листівку «Факти про Україну й український народ».

ПОМЕР РЕЖИСЕР

Режисер Арнольд Шифман помер у Варшаві на 84 році життя.

Шифман належав до передових діячів польського театру.

Більше думайте про всю Церкву,

КАЖЕ МИТРОПОЛИТ МАКСИМ ЧЛЕНАМ УКЮ

Хто думає, англійщенням рятувати український обряд, той, замість рятунку, пропонує руїну, заявив вінніпезький митрополит Максим, відповідаючи на виступи деяких членів УКЮ.

Останнім часом члени УКЮ з різних місцевостей висували домагання: «давайте нам англійську мову в церкві». У відповідь митрополит Максим написав листа до п-і Марії Дембіцької, редакторки журналу УКЮ «Юнацтво», радячи членам УКЮ краще вивчати «різні важливі питання нашого церковного життя».

«Як виходить з деяких статтей, уміщених в останньому числі «Юнацтва — ІСт» з листопада 1966 року, дехто з нашої молоді в Канаді, з одного боку, не знає точних приписів нашої Церкви щодо вживання різних мов у нашій Службі Божій, а з другого боку, думає, що вживання англійської мови в наших богослуженнях було б якоюсь чародійною розв'язкою всіх проблем збереження нашого молодшого покоління при нашій Українській Католицькій Церкві» — написав Кир Максим.

«Зводити все до запровадження англійської мови в наших богослуженнях і зовсім не турбуватись збереженням нашого українського обряду як цілости в усіх країнах вільного світу, до чого кінче потрібне збереження української мови, духової національної культури з усіма формами її вислову в церковній музиці, архітектурі і всіх інших формах нашого українського мистецтва — це не тільки кривдити свій український нарід, приносити шкоду Канаді; це значить працювати для повільного, але певного зникнення нашого українського обряду».

«Було б дуже корисно для нашої молоді трохи більше думати про цілу нашу Церкву у вільному світі, а не лише про одну чи другу парафію, одну чи другу провінцію, чи країну. Наш обряд — це добро цілої Вселенської Церкви; і наш обов'язок — його вірно зберігати, закріплювати й розвивати, а не йти по лінії найменшого опору і думати тільки про себе самих».

Накінець митрополит каже: «Я певний, що наша канадська молодь здібна до такої праці і має настільки церковної і громадської зрілости, щоб правильно зрозуміти ці справи і відважно взятись до праці. Лише треба їй у цьому помогти й дати провід. І це якраз завдання вашої організації УКЮ».

ПОМЕРЛИ

о. Пантелеймон САЛУК

У Львові 23 грудня помер о. Пантелеймон Салук, прожившии 73 роки. До совєтської окупації душпастирював у Лаврикові й Никловичах коло Судової Вишні.

о. Іван ВЕРГУН

У Коломиї 24 січня помер о. Іван Вергун, колишній парох Зблудова поблизу Галича.

Був засланий на Сибір.

д-р Ст. СЕЛЯНСЬКА

Мати поєтки Віри Вовк (Селянської) д-р Степанія Селянська померла 15 січня в Мурі, в Бразилії.

Помер єпископ Лодзі

У місті Лодзі 27 січня помер від серцевої атаки 73-річний єпископ Міхал Клепач, видатний церковний діяч і богослов Польщі.

У час уз'єднення кардинала С. Вишинського в монастирі він був головою польського єпископату.

ДУХОВНІ РОЗДУМИ
ПІДКОРЕННЯ БОЖІЙ ВОЛІ

о. Миколя ДЯДЬО

Бог знає всіх людей і всі речі, бо Він їх створив і їх держить при існуванні. Коли хтось чи щось має якусь досконалість, щось вартісного в собі, то лише тому, що Господь ту досконалість дав. І щонебудь дісться, коло передбачене, Богом допущене і включене в Божі плани. А в Божих планах є щастя всіх людей; не таке щастя, як ми, обмежені люди, собі уявляємо чи бажаємо, а дійсне і тривале щастя.

Коли часом приходять окуса піддавати в сумнів Божу мудрість, пригадаймо, хто ми і хто Бог!

Ми — діло рук Божих; Він дав нам розум, щоб ми розсуджували речі і дав нам волю, щоб ми вирішували що нам вибирати. Якщо ми рішаємо інакше, як Бог хотів би чи як Бог рішив, пам'ятаймо, що Він знає також причини і мотиви, які вплинули на наше рішення. Коли любимо Бога, то, мабуть, і ми рішили б так, як Він хотів би, якщо б знали те, що Він знає про нас і що добре для нашого добра. Наші думки, наші мотиви знані Богові; якщо ж Він рішає інакше, як ми хочемо, то знак, що наше бажання і наше рішення не було б для нас найліпше, якщо б для нас оповнилося.

У кожний час і у всіх обставинах треба робити те, що вважаємо за найліпше. Просім у Бога помочі, бо вона потрібна, однак будьмо готові прийняти Боже рішення, бо волю волю у всіх справах, передовсім у тих, де Бога воля буде інакша від нашої. Всі прохання варто кінчати такою заявою: «Боже, якщо те, про що прошу, дійсно добре для мене, прошу Тебе, дай мені; але якщо Ти рішив інакше, я приймаю те, чого Ти хочеш».

Поклади свої надії, прагнення, змагання в Божі руки. Сам роби все, як найліпше і найкраще можеш, решту ж лиши для Бога. Він так усім покерує, що вийде тобі лише на добро.

Не відважся звертатися до твого Творця, як рівного тобі. Ти — діло Його рук, і без Нього ти ніщо. Навіть твій наступний віддих належить до Бога; це Його дар, а не твоя власність. Звертайся до Бога покірно, як той, що знає, ким він є і ким Бог!

Бог нас любить. Чому, отже, журимося і поводимося так, наче б Він не дбав про нас? Неже той, хто любить, не журиться, не піклується, не дбає про того, кого любить? Чому сумніваємося в Божу любов? Свою надію покладаймо на Божу мудрість і Божу любов, і в нашому серці настане спокій і певність. Хто не покладе всіх надій, всіх справ, всього себе на Бога, той ніколи не перестане журитися, тривожитися, непокоїтися. Лише в Божій любові і в Божій волі знайдемо затишну пристань.

Тільки той не ставить під знак запиту Божих розпоряджень, Божої волі, хто пізнав свою цілковиту залежність від Бога. А чим хто менше свідомий тієї залежности, тим більше сумніватиметься Божій премудрості і Божій любові і тим частіше бунтуватиметься проти Бога. Тим часом Господь усе знає і керує всім, що може трапитись і справді трапляється людям. Бог не потребує ні наших ні нічиїх вказівок чи порад. Його бажанням є, щоб ми старалися про добро і щоб ми робили щирі зусилля себе поліпшити. Він очікує, що ми в потребі будемо звертатися за помічю не до людей, не до речей, а до Нього.

Водночас Він вимагає, щоб ми просили в покорі, щоб ми не пробували «змусити» Його прийняти наше бажання і дати нам усе так, як ми цього хочемо. Він хоче, щоб ми були готові прийняти Його волю за нашу, а Його рішення — як єдине добро для нас. Якщо масмо довір'я до Його любови до нас, якщо піддасмо себе цілковито в покорі Його премудрості, то Він — не сумніваймось! — дасть нам те, що для нас найліпше.

Мій Боже і Творче! Я — Твоя власність, бо Ти мене сотворив і лише Ти мене при житті держиш. А все ж Ти рішив трактувати мене, як дитину, а не лише, як сотворіння.

Ти всезнаючий і наймудріший. Подай же мені крихітку Твого знання, щоб я вмів стояти Твою волю понад мою у всьому. З усього лиха, що може мене на землі спіткати, набільшим є моє невдоволення і спротив Твоїм планам супроти мене.

Все́ньке моє життя складаю у Твої руки. Роби зі мною, що хочеш і що вважаєш за потрібне для емне. А я буду старатися вживати дару розуму і волі на те, щоб себе поліпшувати. Коли ж мої плани не вдадуться, якщо мої наміри не здійсняться, не буду бунтуватися проти Тебе, не буду нарікати на Тебе. Знаю, що Ти краще знаєш, що для мене добре; знаю, що Ти мене любиш і хочеш для мене тільки добра. Надіюся, що підкорюючись Твоїй святій волі, осягну успіх і ціль мого життя.

1,491 чернець на Афоні

На Афоні під цю пору перебуває 1,491 черниць. Вони живуть у 20 монастирях. Таку статистику подало атенське міністерство закордонних справ.

Між афонськими чеиціями є 1.290 греків, 91 румуни, 62 росіяни, 23 серби, 17 болгарів. Є також люди інших національностей.

Університетська парафія

У Лондоні, Окт., творять римо-католицьку «університетську парафію», членами якої будуть студенти і професори Західноонтарійського університету.

Якщо спроба виявиться успішною, парафія буде остаточно встановлена.

ТРИДЦЯТЬ ДРУГА НЕДІЛЯ

ПЕРШИЙ ЛИСТ ДО ТИМОТЕЯ: зач. 285

Сину Тимотею, слово є вірне і достойне всякого приняття. Бо на це трудимося і зносимо наругу, що надіємося на Бога живого, котрий є Спасителем усіх людей, передовсім вірних. Це проповідуй і навчай.

Ніхто нехай не гордує твоїм молодим віком, але будь взором для вірних у слові, в житті, в любові, в вірі, в чистоті.

Поки не прийду, займайся читанням, напоминанням, наукою. Не занедбуй той благодаті в собі, що дана тобі пророцтвом, з положенням рук священства. Над цим розумуй, у цім перебувай, щоб твій поступ був явний для всіх.

СВЯТЕ ЄВАНГЕЛІЄ ВІД ЛУКИ: зач. 99

І вийшовши, проходив через Єрихон. І ось чоловік, на ім'я Закхей, — а був він старший над митарями і багатий — і бажав бачити Ісуса, хто він, та через народ не міг, бо був малого зросту. І побігши наперед, виліз на морву, щоб побачити його, бо тудим мав переходити.

А коли Ісус прийшов на те місце, споглянувши вгору, сказав до нього: "Закхею, поквапся злізти, бо сьогодні треба мені бути в твоїм домі".

Він зліз поспішно і прийняв його, радіючи. І, бачивши всі, нестодували, кажучи, що зайшов у гостину до грішної людини. Закхей же, ставши, сказав до Господа: "Ось половину мого майна, Господи, даю вбогим; а як кого скривдив, верну вчетверо".

Ісус сказав до нього: "Сьогодні спасіння прийшло на цей дім, бо й він син Авраамів; прийшов бо Син чоловічий спасти і знайти, що згинуло".

ЛИСТИ ЧИТАЧІВ

ДОБРЕ СЛОВО ПРО ВЧИТЕЛЬКУ

Прочитавши в «УВ» (17 січня) вістку п.п. "Учень повязав принципала до суду», читачі, які не знають п-і Хр. Ільницької, можуть мати фальшиве уявлення про неї, ніби́то вона сувора і несправедлива особа, яка знущається з бідних школярів.

Пані Ільницька вчителює вже 22 роки, в тому 16 років є приципалом школи. Для висвітлення правди і з пошани до заслуженої вихователі хочу коротко розказати про неї.

Знаю п-ю Ільницьку вже сім років. Вона є приципалом школи на території моєї парафії Покрова Пресв. Богородиці. В тій школі ім. св. Бернардети я впродовж сімох років навчаю українських дітей релігії, зокрема українського обряду, якого навчання в сепаратних школах наші діти не мають. Таким чином я мав нагоду часто стрічатись у школі з п-ею Ільницькою й пізнав її як людину чесну, справедливу, толерантну, зразкову вчительку й добру вихователю. Часто вона приступає разом зі шкільними дітьми до Св. Тайн, а свос життя прикрашувала добрими ділами, як, напр., збірками для потребуючих або особистою жертвою на будову церкви. У всіх моїх парафіян з'єдналя собі пріхильність та велику пошану.

У виборі мною годин навчання релігії ніколи не ставила перепон; навпаки, завжди помагала мені виконати мої обов'язки як пароха і вчителя релігії в школі ім. св. Бернардети. У своїй доброті й вирозумілості п-і Ільницька заявила: «отче парох, колинебудь прийдете до школи, я подбаю, щоб ви могли навчати своїх дітей релігії».

Ці рядки пишу, щоб хоч маленькою мірою віддячитись п-і Ільницькій за її добре і шляхетне серце і добрим словом направити криву, яка їй сталась. Розумні і справедливі батьки стоять по боці п-і Ільницької і вислоовлюють їй признання.

Сьогодні в Канаді і ЗДА вчителі, йдучи до школи навчати дітей, часто роблять зі себе велику жертву, тому батьки повинні давати їм допомогу і їхню тяжку працю вчинити легшою.

Недостача дисципліни, неслух і своволя школярів утруднюють працю вчителів та доводять їх до виснів: «волію камінь гнодати, як сьогодні дітей навчати». Один учитель недавно сказав: «волію рови копати, ніж у школі вчити. На другий рік не йду до школи вчити, бо захворію на нерви». Тому не дивно, що тепер відчувається недостача вчителів, хоч їхня платня добра. Я сам бачив, як хлопець й дівчина з 9-ої клєси, вийшовши зі школи, зараз на кіднику білля школи закурили папіроски, взялись за руки й буйночко пішли.

Або погляньмо на хлопців-підростків з довгим волоссям. Такі хлопці з "патлами" ходять до школи. Чи вчитель на таку «сенсацію» може спокійно дивитись? Та бідний учитель, зокрема жінка, нічого не скаже, бо боїться. Коли ж учитель відважиться обстригти кілька волосків, то батьки, замість вчителя піддержати, ще на нього разом зі сином кажемом кидають. Тому, дорогі батьки, не каменем, а хлібом на вчителів кидайте, дайте їм щиру й дружню допомогу в їхній тяжкій праці. Хто хоче мати добре виховану молодь, той буде підтримувати вихователів, а не самовільні вибрики школярів.

Едмонтон о. В. Чопей

ПОВІДОМЛЕННЯ «СТЕРЛІНГ МЕМОРІЯЛС»

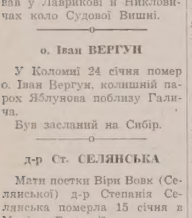

Михайло Шевчук

«Стерлінг Меморіялс Лімітед» в Едмонтоні з приємністю повідомляє, що п. Михайло Шевчук став співвласником акцій (шерів) тієї фірми.

П. Михайло Шевчук, який працював у ділянці похоронних закладів протягом 15 років, має широкий досвід. Він став на працю в нашій фірмі два роки тому. Він дає знамениту послугу нашим клієнтам.

Петро Кокольський
за фірму
«Стерлінг Меморіялс»

Sterling Memorials Ltd.

3619 - 118 Avenue
EDMONTON, ALTA.
Ph. 474-1311

Фабричні ціни

Peter Kokolski, Manager

Богослуження: лютий

Гр.Юл.Дні	Юліянський календар	Григоріянський календар
12 30	Н 32 по Сош. Трьох Свят.	1 Посту.
13 31	П Кира і Івана безер.	Мартиніяна преп.
14 1	В Лютий. Трифона мч.	† Престав. Кирила
15 2	С Стрітення Господнє	Онисима ап.
16 3	Ч Симеона і Анни прор.	Памфила мч.
17 4	П Ісидора преп.	Теодора Тир. вмч.
18 5	С Агафії мч.	Льва папи

АЛЬБЕРТА

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
12. — Норт Стар 10.30
15. — Гей Сауз 10.30
19. — Рино 10.30; Тай Прері 2
26. — Піс Ривер 10.30

оо. Василіяни
Box G, Mundare
19. — Краків

о. Д. Гнат
P. O. Box 68, Glendon, Ph. 635-3741
12. — Аврон Ривер год. 10.30 р.
15. — Гленлон год. 10 р.
19. — Ст. Пол год. 10 р.
26. — Єнніш год. 10.30 р.

о. М. Головатий
Camrose, 4703 - 46 Ave. Valley Crest Apt., suite 102 Ph. 672-5378
12. — Кемровз 8.30 рано; Равнд Гілл 11.00 рано
19. — Гей Лейкс 9 рано; Кемровз 11.30 рано
26. — Кемровз 8.30 рано; Равнд Гілл 11.00 рано

о. Т. Гурко
P.O. B. 8, Radway, Ph. 736350
12. — Восетна
15. Стрітення — Радней (у залі)
19. — Смокі Лейк
26. — Смокі Лейк

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton Ph. GA 4-1472
12. — Делф
15. Стрітення — Восток св. Михаіла
19. — Ст. Майкел
26. — Лемонт

о. О. Захарієвич
Box 160, Redwater, Ph. 735-3952
12. — Редвотер год. 9.00 рано; Федора год. 11.00
19. — Редвотер год. 9.00 рано; Вог год. 11.00
26. — Редвотер год. 10.30 рано В часі посту щосереди і п'ятниці о год. 9 рано — Сороковуспіння.

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton Ph. 434-8279
12. Трьох Святителів — Лішор Всен., Утр., Св. Б. од. 9; пополн. — річний мітинг
19. — Стар
26. — Скаро
Всюди 9 год. Утр.; 10.30 Сл. Божа.

о. Б. Карпинець
Box 502, Hines Creek
12. — Гайнс Крік 10; Вайтло 1 попол.
19. — Кентуан 10
26. — Воркслей 10; Гайнс Крік 1 попол.

о. Б. Людинський
Box 215, Holden, Ph. 104
12. — Дейзленд
15. — Голден-фарми
19. — Коперник
26. — Голден-місто
Всюди 9.30 Утр. або Всен.; 10.30 Сл. Божа

о. П. Лятвин
Two Hills, Ph. 657-2345
12. — Ту Гилс, год. 9; Новий Київ, год. 10.30
15. — Ту Гилс, год. 7 веч.; Плейн Лейк, год. 10.30
19. — Ту Гилс, год. 9; Плейн Лейк, год. 10.30
26. — Ту Гилс, год. 9; Новий Київ, год. 10.30
У Новому Києві в часі Великого посту щоп'ятниці — заупокійні богослуження о 7 год. веч.

о. Є. Мельничук
P.O.B. 215. Boyle, Alta.
12. — Фрепс год. 10 рано спов. Сл. Божа; Бойл год. 1 попол.
15. Стрітення — Проспериї год. 10.30 рано
19. — Крикенд год. 10 рано спов. Сл. Божа
19. — Бойл, пополудні год. 1
26. — Проспериї год. 10 рано спов., Сл. Божа; Бойл год. 1 попол.

о. П. Петришин
Box 391, Athabasca, Ph. 6752593
12. — Атабаска
15. — Росінгтон
19. — Ричмонд Парк
26. — Атабаска

о. К. Стангрет
Box 322, Vilna, Ph. 636-3543
12. — Стрий
15. Стрітення — Данніт
19. — Спеддєн
26. — Сокаль

о. Р. Стародуб
Box 227, Innisfree, Ph. 592-3804
12. — Ренфрью 10.30
15. — Іннісфрі X річ 10.30
19. — Іннісфрі XI річ 10.30
19. — Метнів 7.30 веч.
26. — Іннісфрі-місто 10.30

о. І. Черкавський
Box 141, Derwent, Ph. 948-3730
12. — Дервент (8.30); Елк Пойнт (10.30)
15. Стрітення — Дервент (10)
19. — Дервент (8.30); Вермілйон (10.30)
26. — Дервент (8.30); Нортери Велі (10.30)

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford Ph. 445-2731
12. — Радісон
15. Стрітення — Норт Бетлфорд
19. — Витків
26. — Норт Бетлфорд

о. М. Буда
Box 208, Vonda, Ph. 47
12. — Смате 10.30
15. Стрітення — Вонда 10 год.
19. — Интерсон 10.30
26. — Смате 10.30

о. І. Ворона
Box 388, Wadena, Ph. 338-2368
12. — Роуз Велі 9 год.; Вадіна 11 год.
15. Стрітення — Вадіна 10 год. рано
19. — Вадіна 9 год.; Бобулиці 11 год. (в церкві в Фостолі)
26. — Вадіна 10 год. рано; Порюкопайн 3 год. попол.

о. С. Гарванко
Box 103, Kryder, Ph. 40
12. — Крідор
15. Стрітення — Крідор
19. — Орайн
26. — Блейн Лейк

о. І. Гарабола
Box 37, Norquay, Ph. 63
12. — Норквей 8.30; Гзес 10.30; Арран-Весна 1 попол.
15. — Свап Пасйн -0.30; Арран-м. 1 попол.
19. — Норквей 10; Глен Ендер - попол.
26. — Норквей-ф. 10; Пеллі 1 п.п.

о. А. Пакош
751 - 14 St. W. Prince Albert Ph. 763-3645
12. — Міт Парк
12. — Шіпмен 1 год.
15. — Мекдовал
19. — Мекдовал
26. — Міт Парк

о. В. Фляк
Box 310, Hafford, Ph. 37
12. — Геффорд 9.30; Аятіксвін 11.00
15. Стрітення — Геффорд 9.00; Ріпарт 10.30
19. — Спірс 9.30; Геффорд 11.00
26. — Геффорд 9.30; Аятіксвін 11.00

о. А. Хорунжа
Box 111, Alvena, Ph. 18
12. — Алвена-місто
15. Стрітення — Алвена-фарми
19. — Лаплві
26. — Алвена-місто

о. М. Шевчук
Box 254, Montmartre
12. — Момарт 10 рано; Бродв'ю 3 попол.
15. Стрітення — Момарт 10 рано
19. — Кендлак 9 рано; Момарт 10.30 рано
26. — Гренфіл 10.30; Момарт 8.30 рано

о. С. Юник ЧСВВ
Box 1375, Melfort, Sask
12. — Гроналд год. 10.30; Мелфорт год. 7.30
26. — Брюксбі год. 10.30; Нінавин год. 2

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
1112 Caledonia Ave. Victoria, B.C., Ph. 384-6006
12. — Вікторія 10 рано; Чімайнас 3 попол.
19. — Порт Алберні 10 рано
26. — Вікторія 10 рано

о. Б. Лисак ЧСВВ
1213 Falls Street, Nelson, B. C. Tel. 352-3623
12. — Крестон год. 12
19. — Нелсон год. 9.30; Трейл год. 12
26. — Кренбрук год. 10.30

Для церковних та парафіяльних заль, Народних Домів та приватних хат

КОЛЬОРОВІ ПОРТРЕТИ КАРД. ЙОСИФА

Великі (12 × 16 цалів) кольорові портрети кард. Йосифа Сліпого можна купити в адміністрації "УВістей". Ціна: 3.00 дол. з поштовою пересилкою.

Замовлення враз із грішми просимо висилати до: Ukrainian News, 10967-97 St., Edmonton, Alta.

THE EDMONTON SEPARATE SCHOOL BOARD

ПОТРЕБУЄ

Кваліфікованих католицьких учителів для всіх грейдів від 1 до 12, включно з предметами професійними, комерційними й академічними. Особливо треба вчителів для початкових грейдів.

Обов'язки пічнуться від 1 вересня, 1967.

Скала платень у 1966 - 67

	1 ур.	2 ур.	3 ур.	4 ур.	5 ур.	6 ур.
Basic	3300	3800	4350	5550	6000	6500
Annual Increments	11 × 275			6 × $325 6 × 400		
Maximum	6325	6825	7375	9900	10350	10850

Переговори відбудуться в справі нової скалі на 1967 - 68 рік.

Просимо зголошуватись до:

F. E. DONNELLY, Supervisor of Teacher Recruitment, Edmonton Separate School Board,
9807 - 106th Street, Edmonton, Alberta. Phone: 429-2751

З НАШОГО ЖИТТЯ В КАНАДІ

ВІД ВЛАСНИХ ДОПИСУВАЧІВ

Мічам, Саскачеван

ПОХОРОН БЛ. П. МИКОЛИ ЮРЧУКА

З кожним роком, і то із кожним місяцем, зменшається число наших піонерів, що своїми працями і трудами, крок за кроком, миля за милею, надавали нові вигляди просторим степам-преріям.

Одним з таких будівничих-піонерів у Саскачевані, бувь якраз і наш любий батько, незаступний муж, дорогий дідуньо, ревний християнин, заслужений громадянин та всіми улюблений бл. п. Микола Юрчук, з Мічам, Саск., який по недуже довгій але тяжкій недузі, заосмотрений Найсвятішими Тайнами, замкнув раз на все свої стомлені очі, зложив на груди свої спрацьовані руки, віддаючи свою душу в руки своєму Отцеві Небесному, дня 1-го березня 1966 року в університетському шпиталі в Саскатуні, Саск. Як тихе, непомітне та побожне було його життя, так само тихо, непомітно і побожно переніс він з цього світу у вічність, залишаючи по собі великий біль і смуток в родині та глибокий і щирий жаль в церковній громаді і загально в цілім окрузі Мічам, Саск.

Бл. п. Микола Юрчук, прийшов на світ 17 грудня 1891 року, в селянській родині, в селі Вербівці, повіт Городенка, Західна Україна. До Канади приїхав як робітник 20 літній молодець, в 1911 році. З початку через 5 літ працював на залізній дорозі в Монреалі, Кве. В році 1916 переїхав до Саскачевану в околиці Альвена-Кадворт, де вже були осілися його односелячани. Дня 21 травня 1916 року одружився з Варварою Мандрик з Кадворт, Саск., і закупивши фарми в околиці Мічам, Саск., тамже замешкав до 1963 року, коли переїнся до нової хати в містечку Мічам, Саск., в сусідстві своєї любимої церковці. Через ціле своє трудолюбиве життя належав як активний член до церкви Вознесения ГНІХр. в Мічам, Саск.

Бл. п. Микола визначався високими прикметами духовного життя. Його глибока віра і щира любов до Господа Бога, святої Церкви й рідного народу, були для нього змістом і ціллю життя. Точно й совісно виконував свої християнські обов'язки, радо жертвував на церковні і на народні цілі. Бл. п. Микола був членом церковного уряду від року 1927 аж до кінця свого життя, а старшим братом через 27 літ. В роках 1950-их бл. п. Микола з друзями своїми, як І. Хабатюк, М. Драбеняткий, бл. п. М. Дутчак, І. Підлісний, М. Голабура і прочими, взялися будувати нову церкву у Мічам, Саск., під проводом о. П. Криворучки, котру скоро викінчено та гарно розмальовано. Завжди радо помагав священикам-місіонерам. В його хаті завжди і кожний священик знайшов щиру гостинність.

Покійного Миколу оплакує дружина Варвара, доньки: Марія в Гемилтоні, Галина зам. Любовська в Саскатуні, Катерина замужня за М. Орищаком в Мічам, Саск., Наталка віддана за Джеймсом в Едмонтоні, Алта, син Володимир одружений з Елсі Білинською в Мічам, Сзск. Брат Михайло в Гемилтоні, Онт., зяті Петро Лубовський, Михайло Орищак, Роберт Джеймесон, невістка Елсі Білинська, 12 внуків та 3 правнуки. (Брати Степан і Іван, були забиті в першій світовій війні).

Дня 5 березня 1966 відбувся величавий похорон у церкві Вознесения ГНІХр., в Мічам, Саск. Всі похоронні відправи та святу Літургію відслужив місцевий священик при співслужінню Всч. отців Г. Миколіва та Е. Тремблея, що попередньо обслуговували церковну громаду в Мічам. Обидва Отці-гості, попрощали покійного Миколу. а наостанку і місцевий священик сказав прощальну проповідь та попрощав його від родини, приятелів та Церкви. Тліючі останки бл. п. Миколи відпроважено на вічний спочинок, на місцевий гр. кат. цвинтар в Мічам, Саск., у супроводі великої валки авт (поверх 50 авт).

Після похорону відбувся поминальний обід, що його приготовили родина і місцевий відділ ЛУКЖ. Під час обіду ще промовляли знайомі й родина бл. п. Миколи. Наостанку місцевий священик ще раз висловив співчуття родині, подякував за участь у похоронних богослужбах та за молитви й жертви на Служби Божі. Всім Вам, що зволили надіслати нам листи і телеграми, повні співчуття і щирого жалю для нас в нашім родинім глибокім смутку-жалю. Дякуємо місцевому відділові ЛУКЖ, за поміч у приготуванні поминального обіду, що двічі був переведений в церковній домівці в Мічам, Саск.

Горем прибиті: Варвара Юрчук, дружина; Марія Юрчук, донька; Ганя Любовська, донька з родиною; Катерина Орищак, донька з родиною; Наталка Джемесон, донька з родиною; син Володимир з родиною.

Вегревил, Алберта

ПОХОРОН ПІОНЕРА БЛ. П. ІВАНА КІТ

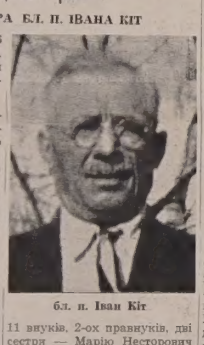

бл. п. Іван Кіт

В суботу, 1 жовтня 1966 р., прийвши Найєв. Тайни. упокоївся в Бозі по тяжкій недузі бл. п. Іван Кіт. Він помер в шпиталі у Вегревил.

Покійний побачив світ в селі *Конюшків*, пов. Броди, Західна Україна, в 1887 р. До Канади приїхав він 1911 р. молодим хлопцем й зайхав до свого брата Михайла Кота. Через два роки працював він по різних роботах, а відтак взяв гомстед в околиці Ренфурлі. В 1913 р. він одружився з Марією Грабас. П-во Кіт виховали 5 синів і одну дочку. Не приходило їм це легко, бо початкові часи були дуже тяжкі. Якщо десь треба було поїхати, то це вже була нелегка справа. Доріг тоді не було, лиш ліси, гори та каміння. А й праця на фармі була теж не легка. Треба було корчувати ліс та й помалу виробляти поле. А ще по якомусь часі п-во Кіт доробилися трохи майна й зажили краще.

З самого початку існування парафії в Плейн Лейку п-во Кіт стали її членами. Зокрема ревними були у ходженні на богослужби. Зима чи літо, вони завжди були в церкві. Ходили пішком, або їздили волами, але в церкві вони були завжди.

В 1951 р. перейшли жити до Вегревил, щоб зажити заслуженого відпочинку. И тут вони стали добрими парафіянами місцевої церкви Пресв. Трійці. И тут кожної неділі вони були на богослуженнях. Та недовго довелось покійному Іванові тішитися заслуженим відпочинком. В 1965 р. він захворів й після дворічної недуги відійшов у вічність.

Покійний полишив у смутку дружину Марію, дочку Марію, зам. Магглістон у Валстон, та 5 синів: Петра у Вегревил, Михайла в Левой, Йосифа в Ренфурлі, Василя в Келовна. Бр. К., та Стефана в Едмонтоні, а крім того 11 внуків, 2-ох правнуків, дві сестри — Марію Несторович та Текслю Савчук у Вегревил, і брата Павла Кіт у Мирнам.

Похорон покійного розпочався Панахидою, що її в каплиці похоронного заведения Парк Меморіял у Вегревил відслужив о. Якимишин ЧСВВ. Другого дня о. Кальба ЧСВВ відправив у церкві Пресв. Трійці заупокійну св. Літургію й похорон. Тліючі останки покійного зложено на місцевому цвинтарі в Вегревил.

З нагоди похорону родина передала 10.00 дол. на "Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійному Іванові вічна пам'ять.

ПОДЯКА

Родина покійного Івана складає щиру подяку Всеч. о. Кальбі ЧСВВ за відслуження заупокійної св. Літургії та похорону. Дякуємо теж похоронному заведению Парк Меморіял за совісну обслугу. Всім нашим парафіянкам, що приготовили поминальний обід, дякуємо за їх труд. Вкінці дякуємо всім учасникам похорону за послідну прислугу покійному. Нехай Милостивий Господь нагородить всіх сторицею, а покійного Івана прийме до свого царства.

Дружина Марія та діти

Чипмен, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. СТЕПАНА САФРОНОВИЧ

Дня 6 вересня м. р. в моєдерській лічниці, помер несподівано Степан Сафронович. Покійний полишив у смутку дружину Ольгу, сина Ернеста та доньку Вивіян.

Покійний відзначався спокійною та лагідною вдачею. Він був добрим членом парафії Різдва М. Б. в Чипмен, а пізніше парафії св. Апостолів Петра й Павла в Мондері. Також був ідеальним членом наших парафіяльних організацій.

Похоронні богослужіння відбулися в церкві Різдва М. Б. в Чипмен. Їх відправив о. ігумен В. Підсакальний ЧСВВ та о. В. Дрібненький ЧСВВ при численній участі народу.

Збірка на "Укр. Вісті" принесла 9.83.

За жертву щиро дякуємо, а покійному вічна пам'ять.

Ню Брук, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. СТЕПАНА ТОРОНЧУКА

бл. п. Степан Торончук

В п'ятницю, 28 жовтня м. р., упокоївся в Бозі бл. п. Степан Торончук з Ню Брук, Алберта, прожившн 60 років. Покійний походив родом з села Дзвиняч, пов. Чортків. До Канади прийхав малим хлопцем зі своїми родичами Іваном та Настею з роду Градовяк в 1913 р. Один рік вони проживали на фармах, а відтак вибралися на фарму в околиці Куквил. Там покійний Степан виростав й зразу помагав батькові в господарці, а відтак взяв свій власний гомстед в околиці Дарлінг. Тут й прожив він усе своє життя. Був він добрим членом української католицької церкви в Дарлінг, яку він й помагав будувати, і з тої церкви його сини винесли його тлінні останки й похоронили на цвинтарі поруч тої церкви.

Покійний полишив у смутку дружину Марію з роду Гринів, шістьох синів, одну дочку, 9 внуків, одного брата та одну сестру.

Похорон та заупокійну св. Літургію відслужив місцевий парох о. П. Мойсюк та о. Т. Гурко парох Редвей, в середу, 2 листопада. Після похорону відбувся в парафіяльній залі поминальний обід, на якому на заклик о. пароха брат покійного п. В. Торончук перевів збірку на "Українські Вісті", з якої прийшло 13.50 дол. За жертву щиро дякуємо, а покійному Степанові вічна пам'ять.

Торонтон, Онтаріо

ПОХОРОН БЛ. П. ТЕКЛІ ЦЮЦЬМАЦЬ

10 вересня м. р. по довгій та важкій недузі упокоїлася в Бозі в одній з торонтських лічниць бл. п. Текля Цюцьмаць на 65 році життя. До Канади прибула маленькою дівчинкою з матірю, сестрами і братами в 1906 р. та поселилися на рільничій фармі в Манітобі.. В 1917 р. бл. п. Текля одружилася з Амброзієм Цюцьмаць.

Господь поблагословив їх п'ятьма синами, яких добрі родичі виховали на вірующих, побожних, жертвенних і практикуючих християн. В 1952 р. родина Цюцьмаць переїхала до Торонта і стали парафіянами катедральної церкви св. Священомученика Йосафата, де покійна Текля була активною членкинею ЛУКЖ. По передчасній смерті в 1956 р. бл. п. Амброзія, сини жили з матірю та віддано опікувалися нею. Господь благословив їх діточками в подружім житті та щастям в їхній професії. Під ту пору брати Цюцьмаць провадять спільно велике підприємство в Мітон, Онтаріо. 13 вересня похоронено б. п. Теклю біля її покійного мужа.

Велике число парафіян, найближча рідня, приятелі відпровадили тлінні останки на місце вічного спочинку.

Похоронних обрядів довершили о. прелат В. Філевич, парох катедрального храму, та о. Вол. Шараневич, душпастир парафії. По похороні відбулася тризна в церковній залі, де пані з ЛУКЖ гостили рідню і численних приятелів.

Горем прибита родина, п'ять синів: Микола, Петро, Адам, Адольфон й Євген з дружинами та численними дітьми складають подяку приятелям за присутність і участь в похороні, за святі молитви й Служби Божі на вічну пам'ять бл. п. Теклі Цюцьмаць.

З нагоди похорону передано 10.00 дол. на "Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійній Теклі вічна пам'ять.

Іван Німчук, Лемонт

СПОМИН ПІОНЕРА

З ДЖУРИНА ДО КАНАДИ

НЕМИЛА ПРИГОДА В ЛІСІ

Мій клопіт з потовченою ногою не кінчався. Як я почав йти домів, зразу здавалося мені, що то не так дуже зле, але по короткому часі моя нога стала так сильно боліти, що я не міг й кроку зробити. Треба було щокільканайцять кроків відпочивати. Я більше відпочивав, як ішов. Але від спочинку мені ставало щораз то зимніше, а додому була ще добра половина дороги. Мене нагло напав страх, що мені прийдеться зазмерзнути серед канадського степу, й то якраз недалеко рідної хати, де мої родичі й решта родини сидять у теплій хаті й нічого не знають, що я бідний небаром можу розпрощатись з цим світом. Хотів я кричати, але я був такий перемучений, що й кричати не міг. Тоді я здався на Божу волю та й став щиро просити Бога, щоб мені допомір якось дістатися додому, щоб я не замерз так марно серед степу, щоб я міг побачити ще своїх дорогих родичів, бо я ще такий молоденький й так хочу жити. Видко, що Бог змилосердився наді мною, бо мені прийшла спасенна думка. Я якось доповз до лісового корча і в тім корчі вибрав собі суху й сильну лозову гілку, з якої витяв собі досить грубу палицю. З тою палицею мені стало легше посуватися вперед, бо я спирався на неї й не відчував такого сильного болю в нозі.

Але не все йшло так гладко, як мені видавалося. Чим ближче я підходив додому, дорога ставала щораз тяжчою, бо поле було вже чисте, без корчів й тому там накурило більше снігу. Врешті прийшло до того, що я не міг уже й кроку зробити. Нога мене болїть, я зовсім виснажений і не маю зовсім сили, а до дому, здається, вже зовсім недалеко. Та для мене, все ще було таки дуже далеко. Недовго я відпочивав. Зібрав усі свої сили, клякнув на коліна, бо моя нога не боліла мене в коліні, лиш на долині "в котику", й давай помалу лізти на колінах і на руках. Я мав досить добрі руканзиці, то міг спокійно опиратися на руках. В такий то спосіб докінчив я свою одноманітну подорож, яка тривала добрих кілька годин. Як я вліз до нашої хати, то мої родичі вже давно спали. Моя мама перша почула, що хтось увійшов до хати й запитадася: "Чи то ти, сину Іваню, (так звичайно мене кликали вдома)"? Я відповів, що то я й тоді моя мама зразу пізнала, що зі мною щось недоброго сталося. Мама зараз встала з ліжка, засвітила світло й стала розпитувати, що зі мною було. Я зразу навіть не міг говорити, такий був змучений, але, як трохи відійшов і дещо покрішився теплим чаєм, розказав свою немилу пригоду та й розплакався з радости, що ласкавий Бог дозволив мені оглядати мою добру матір, мого батька й решту родини. Кілька годин тому мені виглядало, що я їх вже не зможу побачити.

Моя нога боліла мене досить довго. Але, що ж я мав робити? Ні лікаря, ні шпиталю не було, то ми мусіли якось самі собі давати раду. І в цьому випадку помогла мені знову моя мама. Мама вишукала в сіні якісь зела й трави, яких в той час було дуже багато, і з тих зел варила вона вивар, в якому я мочив ногу. За якийсь час, а то вже було геть під весну, моя нога перестала боліти. Як до нас загостила третя весна в Канаді, то я вже був настільки здоровий, що міг помогти дещо татові в праці й готувався знову йти на роботу. Але цим разом я пробував тата, щоб він лишився вдома, а я піду вже лиш сам на роботу. Хто знає, як то те все уложиться. Може трапитися таке як минулого року, що ми обидва властиво нічого не заробили, а мама сама трудилася вдома та й гризлася не лиш господарською, але ще й нами. А так, як тато залишиться вдома, то мамі легше буде з рештою дітей проживати та й вести нашу господарку. Так воно й сталося. Тато залишився вдома, а я вибрався на працю самий.

Десь першого тижня місяця травня 1894 р. вибрався з дому на працю. Пішком з малим клунком на плечах. Я попрощався зі своїми родичами та й з молодшими братами й сестрою і виходив з хати з болем в серці та сльозами в очах, бо покидав родинне гніздо й не знав, чи вернуся до нього живий та здоровий. Я не йшов у дорогу самий, бо до мене долучився сусідський хлопець, дещо старший від мене, а саме Іван Лапух, син Семена. Його батько Семен купив був фарму в одного з норвежців й тому ми стали близькими сусідами. Але за якийсь час вони ту фарму продали, а самі перебралися жити до місцевости, що називалася Краків. Була то гарна й добра родина, а зокрема дуже гарно наставлений до мене був їх син Іван, з яким ми жили в згоді й приязні, нераз краще, як рідні брати. Хоч вони вибралися з нашого сусідства, але, як ми нераз стрінулися, то звичайно не могли так скоро розійтися. Якщо ми не говорили довше, то бодай перекинулися кількома словами, подивилися один на одного та й ішли дальше кожний у свою дорогу. З цим то Іваном я пустився пішком до Едмонтону шукати праці. Весна того року була досить пізня, в тому часі ще в багатьох місцях стікали води зі снігу й творили малі потоки на дорозі, що значно утруднювало нашу подорож, бо ми мусіли в багатьох місцях робити собі кладки через ці "потічки". З поблизького ліса ми тягали сухі галузки, а то й грубше попадале дерево й клали їх напоперек потічків. Менші ми перескакували, але на більших потоках, які тепер під весну прибирали багато води зі снігу, таки треба було ставити кладки. На малих потоках звичайно містків не було. Містки були вже лиш на більших потоках, яких годі було б інакше переїхати. Так то ми йшли нашою крутою дорогою, часто перериваною то звичайними, то лише весняними потічками, й під вечір добилися до містечка Форт Саскачеван. Тут треба було нам переночувати, а на другий день йти дальше до Едмонтону. Кожний з наших імігрантів, а головно чоловіки, знав це містечко, а зокрема кожний знав, де можна заночувати. Наших людей переночовував якийсь старший гефебрид. Він мав на своїм якусь драптівку стайпо для коней, а на горі таку саму драптівку хату, де спали ці подорожні, що мали коні в стайні. Він брав одні гроші за пару коней і за спання людей, без різниці, кільки осіб їхало на одному возі й потім у нього ночувало. То було 25 центів. Пізніше постало таких заїзних домів і стали більше. Це були вже наші поселенці, що їх держали. Між ними був Михайло Морацький, що був відтак на місці того гефебрида, Якось Варшавський, Ілько Буяр та й Ілько Стасюк. В таких заїзних домах давали власники цих домів тим людям, що в них ночували, даром теплий чай, але, розуміється, без цукру. Цукор мусів кожний мати зі собою. Нераз з'їхалося до такого заїзного дому багато наших бідних ще тоді фармерів з різних закутин едмонтонської округи, то говорили нераз цілими ночами. Там можна наслухатися різних-прерізних бесід. Найгорячійші розмови, а то й сварки йшли за віру, бо тоді вже починало ширитися російське православ'я між нашими людьми. Очевидно, не обійшлося при цьому й без проколонів, й то нераз дуже социстих. Не було це дуже гарно, але немає ради, так було.

Отже до того гефебрида зайшли й ми обидва з Іваном, змучені цілоденною нелегкою мандрівкою. Ми перекусили дещо, напилися гарячого чаю та й пішли спати, щоб другого дня добитися до Едмонтону, де ми сподівалися знайти якусь працю.

Едмонтон, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. ІВАНА БУДНИКА

В неділю, 18 вересня м.р., в едмонтонському шпиталі помер нагло на серцеву недугу бл. п. Іван Будник. Покійний прийшов на світ 7 серпня 1909 р. в селі Ілиниця, пов. Снятин, Зах. Україна. Там він ходив до школи й закінчив з відзначенням 5-у клясу. До 16 р. життя помагав він батькові в господарці. 1925 р. виїхав він до Канади до своїх вуйків Михайла і Юстини Будник в Едмонтоні. Початки в Канаді були для молодого Івана досить прикрі. Працював він тяжко в різних підприємствах. В 1929 р. дістав він працю в пекарні й за кілька років став добрим пекарем. Як фаховий пекар дістав він працю в Сейфвей, де працював постійно до 1965 р. При відході на пенсію дістав він за свою совісну й солідну працю чудовий дарунок від Сейфвей.

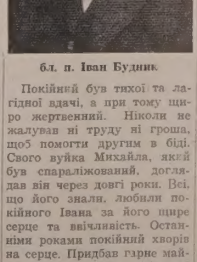

бл. п. Іван Будник

Покійний був тихої та лагідної вдачі, а при тому щиро жертвенний. Ніколи не жалував ні труду ні гроша, щоб помогти другим в біді. Свого вуйка Михайла, який був спаралізований, доглядав він через довгі роки. Всі, що його знали, любили покійного Івана за його щире серце та ввічливість. Останніми роками покійний хворів на серце. Прибав гарне майно, яке в своєму завіщанні поділив між своїх рідних в Україні: мати Софія Будник, брат Василь й чотири сестри: Параска, Марія, Анна і Катерина. В Канаді лишився перший брат Василь Семотюк та господиня п-і Марія Писак.

Похорон відбувся в середу, 21 вересня з катедри св. Йосафата на українській цвинтар св. Михайла.

З нагоди похорону передано на "Українські Вісті" 20.00 дол. За жертву щиро дякуємо, а покійному вічна пам'ять.

Медицина св. Івана

Якщо терпите на ревматичні болі, вживайте лікарство Св. ІВАНА, яке дуже помагає на біль грудей, кришей, ломбего, біль зопаток, між лопатками, артрит, ішіяс, невралгію, невротичний біль, простуду, біль кирку, котиків, кольки, а також коли руки чи ноги тернуть, потовчення та знеможення. За першим натертям вже чуєте полегшу, а за кількаразовим більш цілком уступав. Ціна за фляшінку пляшку $2.75 з пересилкою.

COD додаткові кошти

Пишіть до нас по-українськи або по-англійськи.

JOHN SZMIGIEL
722 East 10th Ave.
Vancouver 10, B.C.

CARLING

Bock Beer is Back

Just once a year is Carling Bock time! And this rich, traditional brew comes at regular prices!

CARLING BREWERIES (ALBERTA) LTD.

СТОРІНКА САСКАЧЕВАНУ

SASKATCHEWAN PAGE

Редагує: Анна Марія Баран
1306 - 20th St. W., Saskatoon, Sask.
РІК 2. Телефон: 242-6364 Ч. 6

ЛЮТИЙ – МІСЯЦЬ ЖІНКИ ГЕРОЇНІ

Мов відгомін далеких воскресілих дзвонів — прогомоніли січневі святкування. Ми прислухувались їм з віддалі пройдених років і черпали в їхньому світлі — новий запал, нові сили, скріплялись надії на нове і краще прийдешнє українського народу. Перед нашими очима пересувалися події минулого України, оживали в пам'яті обриски армій рідного війська, пригадувались імена їхніх провідників та героїв великих безсмертних чинів на полі бою. Поміж ними не багато жінок у воєцькому мундирі записала історія. То це не значить, що українська жінка стояла осторонь як пасивний глядач, і пасивно сприймала вирішення долі своєї Батьківщини. Саме, місяць лютий, присвячений жінці героїні, звертає нашу увагу на віковий похід захисниць України, що без військового однострою і відзнак, від початку творення української нації і держави, по сьогодні йде у тяжкому змаганні із всіми заїзаїкинами численних ворогів України за її волю, за основну одвічну народу, родину. У цьому змаганні, українська жінка йшла крізь всі віки одноплідною лавою, масовим походом. І чоло отерновали важкі труди, незчислимі терпіння, самовідречення аж до жертви власного життя, а її груди окрашало намисто, в яке кожне сторіччя, кожне нове покоління, кожна нова спроба боротьби здавити і обездолити Україну, нанизували нові безцінні жемчуги перемоги.

З-поміж походу вилоплювались постаті, що були відзеркаленням цих жемчугів, у особливим змагань української жінки в даному етапі. Вони йшли в перший лави походу, опромінювали його силою свого характеру промощували шлях у майбутнє. Це були жінки героїні їхні імена густо змережали всі сторінки історії України.

Останні роки життя народу особливо важкі. Московське ярмо, що його двигає Україна, не знає меж і не перебирає в середниках: воно жорстоке — і лагідне, підле — і аж до захлистування щире, грабіжницьке — і в ролі найбільшого добродія. Воно кожний раз в іншій шаті і іншою маскою прикрите.

Український нарід свідомий цієї гри, хоч не легко йому переконувати про це короткозорий вільний світ.

Посібні події в Україні і далеких засланнях сигналізують нам, що українська жінка і в цих переважних обставинах продовжує свою поческу місію в народі так, як це було впродовж минулих віків. — І може недалекий вже час, що на її грудях загориться чарівним полиском новий жемчуг, чергові перемоги над ворогом, а тих, що стали уособленням його, нарід видзначне як безсмертні героїні народу.

Місяць лютий — не тільки ставить перед наші очі минуле і сучасне в Україні, приглядає й накликає до належної пошани героїнь, що зрештою є повинністю кожного культурного народу, — він теж ставить до нас, української жінки у вільному світі, безкомпромісове запитання: Куди спрямовує сьогоднішня українка поза межами рідного краю, свій похід?

До її вільних і достатніх хат, вже як під сам поріг, тягнуть підхоплювала моральна гниль, релігійна інертність, національна ігнорація. Чи вона готова вийти їм назустріч одноцілим масовим походом, як це робили і роблять її посестри в обличчі загрози народу?

Нашу відповідь запише на сторінках історії українського поселення в Канаді вже найближче прийдешнє.

Бенкет у честь градуантів

Студентська організація "Обнова", що міститься в Інституті А. Шептацького, влаштувала 28-го січня ц.р. бенкет з нагоди закінчення університетських студій своїх членів. Бенкет відбувся у "Субурбан ресторані" вечором. Привітних на бенкеті було 150 осіб. При головному столі сиділи: Преосвященний Кир Андрей Роборецький, д-р і пані С. Воробець, д-р і пані М. Крочак, голова "Обнови" М. Наконечний, о. д-р Г. Миколів — ректор Інституту А. Шептицького, о. Я. Дибка ЧНІ, Маріяння Ковбель — королева "Обнови", п. С. Кучеривчак та головний промовець місцевий адвокат М. Чернеський — перший голова "Обнови".

Председірником бенкету був Модест Коваль. Головний промовець п. М. Чернеський говорив про ідеологію організації "Обнова" та про обов'язки кожного члена той організації супроти своєї Церкви та народу. Згадавши коротко про важкі часи перших українських поселенців, про їх геройчні змагання зі всіма перешкодами в новому місці поселення та про те, що українська спільнота має сьогодні в Канаді, він говорив: "Ви повинні бути горді зі свого походження, і закінчивши університетські студії ви повинні включитися в організоване життя української спільноти та продовжувати що велику працю ваших батьків та дідів. Коли ви зумієте пошанувати своє походження, тоді пошанують і вас інші співмешканці неукраїнського походження"; говорив п. М. Чернеський.

Привіт для градуантів зложив Йосиф Ракочий, а подяку від градуантів зложила Льорейн Козак.

На закінчення бенкету промовив Преосвященний Кир Адрей, який крім грат уляцій зложив рівнок градуантам побажання якнайкращих успіхів не лише у їх професійній праці, але також і в їх церковному та громадському житті, а вкінці вручив кожному градуантові та кожній градуантці окремі відзнаки.

Слідуючі студентки та студенти закінчили університетські студії в цьому році:

Йосиф Блаз — Б.А., Василь Бригідир — Б.А., Ф.Ед., Василь Бурак — Б.С., Теодор Вздел — Б. ПГ., Елеонора Черемхора — Б.Г.Е., Орест Хруник — Б.А., Євген Дорош — Б.Е., Іван Гальбавер — Б. Енг., Барри Корчинський — Б.С.Енг., Рон Корчинський — Б.А., Лорейн Козак — Б.Г.Е., Аделя Лещишин — Р. Н., Льорин Наконечний — Б.А.Л.Л.Б., Христина Прозник — Р.Н., Гледис Ратушняк — Б.Е., Рон Саморбський — Б.Е., Григорий Шан — Б.А., Дон Тихоліз — Б.А., Михайло Верєжак — Б. Ф., Михайло Витрикуш — Б. С. та Іван Фостер — Б.А.

Голова "Обнови" М. Наконечний подякував запрошеним гостям, зокрема Преосвященному Кир Андресві та головному промовцеві М. Чернеському за участь у бенкеті.

Таємниця, від якої залежить життя

Останніми роками багато говориться про поташ, однаково як таємниця самого поташу ще не розкрита. Вчені знають, що в поташу находиться потасіюм, що є необхідним для рослинного та звіринного життя. Одначе, що властиво той потасіюм дає для того життя — сьогодні ще не можна доказати. Одне лише певне, що може статися, якщо б того потасіюм забракло.

Перш, що впали б жертвою, були б рослини. Їх листки були б скорчені та зів'яли. Їх ріст був би зменшений до половини, а багато з них не росли б загалом. Овочі та зернові культури були б рідкістю, а в часом овочеві дерева прибрали б карликоватий вигляд та вкінці зісохли б. Брак всякої поживи був би загальним явищем у цілому світі. Та брак поживи був би лише частиною катастрофи.

Без потасіюм людина та всі інші звірята на землі і в води призначені на загибель. Звірята вправді будуть більше витривалі як рослини, однак брак потасіюм зачне діяти в їх організмі і з часом вони будуть засуджені на неминучу загибель.

Серце людини буде битися нерегулярно, тиснення крови буде високе, серцеві атаки будуть загальним явищем, духи людини будуть щораз псівільніші та неконтрольовані, а ціла нервова система буде майже спаралізована. Коли ж людина не буде мати відповідної скількости потасіюм — вона загине, як також згине всяка форма життя звіринного світу.

ЧЕРНИЦІ ЖЕРТВАМИ НАЦИЗМУ

В Мюнхен суд судить двох кол. нацистських офіцерів СС-ів і секретарку за участь у винищуванні голяндських жидів під час другої світової війни. Одним із підсудних є ген. Вільгельм Гарстер, командант поліції для справ безпеки (гестапо), а другим є майор Вільгельм Цепер, керівник уряду для жидівських справ.

Акт обвинувачення винує їх зокрема за смерть п'ятьох членів одної жидівської родини, які були християни; три брати були черницями і дві сестри черницями. Їх вивезли до табору смерти і спалили.

З ЖИТТЯ НАШИХ ПАРАФІЙ

ВШАНУВАЛИ ПІОНЕРІВ У ВАДИНІ

В понеділок, 19-го грудня 1966-го року відбулося у Вадині незвичайне свято. Цього дня парафія української католицької парафії у Вадині з нагоди 75-ліття поселення українців у Канаді вшанувала своїх піонерів. О год. 6 вечора в парафіяльній церкві місцевий парох о. І. Ворона разом з отцями А. Музикою з Йорктону та о. Василишиним з Кемсек, відправили в намірені піонерів Молебень. По Молебні та парафіяльній авдиторії відбулася вечеря-бенкет. При головному столі крім вище згаданих отців дуспастерів зняли Преп. Брат Методій, ЧБХШ, Преподобний брат Йосафат ЧБХШ — обидва з Йорктону, та панство Ф. Зазуля з Вінніпегу. Председірником вечері-бенкету був о. І. Ворона.

Після вечері відбулася спеціальна програма для вшанування піонерів. Привіт для піонерів виголосив Г. Петрас. а Дільна Квятковська відспівала пісню в українській мові "Це є моя земля". П-н В. Данків відчитав знамениті спомини одного з найстарших піонерів.

Головним бесідником був Преп. брат Методій, учитель пионер-колегії св. Йосифа. В доповіді брат Методій підкреслив заслуги піонерів, які важкою працею зуміли збудувати сильні духовни двори для релігійного та народнього життя української спільноти в Канаді.

"Вони зробили все, що у їх силі було зробити. Збудували церкви, школи та парафіяльні доми, старалися защепити в серцях їх дітей любов і пошану до всього рідного та дати своїм дітям якнайкращу освіту. Тому з 1966-го року відбулося у Вадині незвичайне свято. Цього дня парафія української католицької парафії у Вадині з нагоди 75-ліття поселення українців у Канаді вшанували своїх піонерів. О год. 6 вечора в парафіяльній церкві місцевий парох о. І. Ворона разом з отцями А. Музикою з Йорктону та о. Василишиним з Кемсек, відправили в намірені піонерів Молебень. По Молебні та парафіяльній авдиторії відбулася вечеря-бенкет. При головному столі крім вище згаданих отців дуспастерів зняли Преп. Брат Методій, ЧБХШ, Преподобний брат Йосафат ЧБХШ — обидва з Йорктону, та панство Ф. Зазуля з Вінніпегу. Председірником вечері-бенкету був о. І. Ворона.

Після вечері відбулася спеціальна програма для вшанування піонерів. Привіт для піонерів виголосив Г. Петрас. а Дільна Квятковська відспівала пісню в українській мові "Це є моя земля". П-н В. Данків відчитав знамениті спомини одного з найстарших піонерів.

Головним бесідником був Преп. брат Методій, учитель пионер-колегії св. Йосифа. В доповіді брат Методій підкреслив заслуги піонерів, які важкою працею зуміли збудувати сильні духовни двори для релігійного та народнього життя української спільноти в Канаді.

"Вони зробили все, що у їх силі було зробити. Збудували церкви, школи та парафіяльні доми, старалися защепити в серцях їх дітей любов і пошану до всього рідного та дати своїм дітям "Очевидно, говори", була відповідь.

"Ви так часто, пане учителю, згірдливо висловлюєтеся про "попів", але для вашої інформації хочу сказати, що власне першу літопись про Україну-Русь написав "піп" монах Нестор; першу абетку, що її сотки років вживали в Україні-Русі, винайшов "піп" св. Кирило (869 року); першу подорож до Святої Землі описав також "піп" — ігумен Данило (1112 року), що перший в українській мові написав повість "Ярмарок" "піп" Іван Некрашевич, що перший в Західній Україні почав писати українською мовою в "Русалці Дністровій" також "піп" Маркіян Шашкевич". Учитель не відзивався, але почервонілий із злости сидів за катедрою, а учень продовжував далі: "Азбуку готську винайшов Ульфіляс (981 року), перший камерт, скалю тонів, ключі музики винайшов Гвідо з Ареццо, перші окуляри винайшов Спіна Александер, циник і аршенік винайшов св. Альберт В., стрільничий порох відкрив Шварц Вертольд, любішающе скло, люнету, мікроскоп винайшов Бакон Роберт, перший астрономічний годинник змайстрував Велгфорт Ришард, перший, що доказав, що земля крутиться довкола сонця, був Микола Коперник, "Карту світа", — мапу, якою користувався Колюмб при відкритті Америки, видав Фра Мавро ще в 1459-му році, перший летів у повітрі своїм балоном на очах королівського португальського двору Гусеман в 1720 році, першу морську ліхтарню, артезійську студню змайстрував Кірхнер в 1680 році, світляний газ винайшли і перші являли "попи" в Стонгурст в Англії, перший ровер змайструав в 1845 році Пянтон, "спектральну аналізу" — при помочі якої пізнасмо віддалення звізд — винайшов астроном Секкі — і для вашої інформації, пане учителю, вони всі були "попами" — отже що ж ви тепер скажете про "попів"?

Учитель, засконений знанням та річевими виводами молодого ученика мовчав — та від того часу вже більш згірдливо не висловлювався про священиків.

о. С. Юник ЧСВВ

Священики були великі винахідники

Коли ти, брате духовнику, записано собі в часі року троки-долярів, коли отримав дозвіл своєї влади і вихав на відпочинок чи лікування, то можеш тоді наслухатися доволі різних історій і небилиць поміж нашими людьми, що з'їхалися з далеких околиць. Майже половина всіх розмов це про "попів". Очевидно завзіяті проти них. Поміж іншими народами того не почуєте, хіба поміж "словянськими".

Ті "балакання", проти "попів" пригадали мені одну передвоєнну подію, що мало-місце в школі, де був учителем безбожник-радикал. Про неї я десь читав. Той учитель радикал не перечив вправді існування Бога, але зажди висміював священиків. Ті самі методи вживали і вживають комуністи. Улюбленою фразою того учителя було: "Ех ті попи, нічого доброго вони не зробили".

Була це вища кляса й один здібінший і направду практикуючий віруючий учень поробив записки й чекав на нагоду.

Наш учитель не дав на нагоду довго чекати. На найближчій лекції в середині години знову переїхався по священиках і повторив своє улюблене: "Ех ті попи".

"Пяне учитель, чи можна дещо сказати, питає учень до кількости транспортованого товнажу Ваккувер поступається лише Монтреалові. У 1952 р. розпочато прокладання першого нафтопроводу і нині нафтові та газові продукти є важливим засобом транспорту.

Поряд з транспортом електроенергія є другим чинником економічного розвитку провінції. При пересічному рівні вод водний потенціял Брит. Колюмбії найбільший у Канаді. Уряди Канади й ЗДА підписали 1964 р. угоду про будівництво трьох великих водоймищ на ріці Колюмбія. Протягом п'яти років на кожній з тих ділянок працюватиме пересічно 3,700 людей, що разом отримуватимуть 40,000,000 дол. в зарплаті. Той проект постачатиме великими кількостями електроенергію для зростаючої індустрії.

Ліси Брит. Колюмбії постачають 75% усього канадійського м'якого дерева, 95% дикти, 100% червоного кедрового дерева, 22% паперової маси і 14% паперу. Плянуючи господарку у цій галузі, уряд Брит. Колюмбії зайняв під вирощування лісу 79,000,000 акрів з регулярним вирубом і засіванням. Тому постачання дерева є там постійне. В десятилітті до 1964 постійно зростало виробництво будівельного дерева, але найуспішніше розвивалось виробництво паперової маси.

Фізичні умови обмежили хліборобство в тій провінції. Експорт овочів, ялинок, квітів, дрібних овочів, деревець і племінної худоби відносно великий, але хліборобство переважно обслуговує лише населення провінції. Перші яблуневі сади розведено 1867 р. в Долині Окенеган; нині садівники збирають там 6,000,000 скриньок яблук річно. Хлібороб тепер займає четверте місце після лісів, гірництва і туризму; в 1965 р. загальний прибуток з ферм становив 156 з половиною мільйона дол. Перепис населення з 1961 р. виявив у Брит. Колюмбії 20,000 ферм, з чого третина мала ледве по 10 акрів, а тільки 53% могли бути клясифіковані як комерційні фермери.

Гірництво розвивається швидко. На 1968 рік заплановано пустити в рух 9 нових копалень. Найцінніше вважається Саліванська копальня в Кімберлі, бо там є одні з найбільших у світі родовищ олова, цинку й срібла. Таметвище руду перетоплюють у Трейл.

Важливою галуззю економіки є комерційне рибальство, що дає працю для 20,000 осіб. З продажу риби мин. року отримано 85,000,000 дол. 90% її вартости становили три риби — лосось, оселедець і галібат. Дуже успішно розвивається фабрична промисловість, що базується на близькій сировині, дешевій електриці, зростаючому населенню та експортові. Від 1954 року вартість фабричних доставок зросла вчетверо, а продажна вартість виробів у 1965 р. становила 2,881,000,000 дол.

(Бюлетень Королівського Банку Канади)

ЗАХІДНЄ УЗБЕРЕЖЖЯ КАНАДИ

(Кам. Сцена) — Вздовж західнього узбережа Брит. Колюмбії море підходить близько гір та своїми вузькими затоками врізується в їхні схили. Якби лінію того узбережжя натягнути й змірати, ми отримала б 7,000 миль берега. Поблизу нього є численні острівці — верхи залитого океаном пасма гір, що становить охоронний вал проти ударів океану і створює багато миль спокійного плеса вод. На суші Брит. Колюмбія замкнута зі сходу Скелястими горами. Океан і ці гори колись цілковито ізолювали ту провінцію. Аджа Тихий океан є в 5,000 миль завширшки, а відомо, що вся Канада — друга найбільша в світі територія — нараховує 4,000 миль довжини в сторону Ст. Джанс. Ізоляція змушувала мешканців Брит. Колюмбії оглядатися на власні сили, тому нині вона є найбагатшою провінцією в Канаді.

Щодо багатств на душу населення і купівельних спроможностей Брит. Колюмбія є другою серед наших провінцій. Середній особистий прибуток становив там у 1965 р. 2,236 дол., а всі чеки, виказані на індивідуальних контах, становили суму 33,-600,000 дол. На всіх 234,408,-200 акрів земель 58% становлять ліси, а 2% пригожі під управу. У 1951-61 населення зросло з 1,165,200 до 1,629,-000 душ. У 1970 р. там повинно бути 2,370,000 мешканців. Лагідний клімат притягає туди поселенців: у столиці Вікторії пересічна температура хитається між 39.2 і 60 ступнів.

Брит. Колюмбія мала колись великі транспортні труднощі, але нині її транспорт досконалий. Ваккуверська й аеропорт є центром її авіяційного руху і повязує схід, південь і північ провінції з заокеанськими країнами. Є там 29,000 миль шляхів, з чого — 6,000 миль шосе, а 11,000 — дороги висипані гравієм. Узбережжя провінції дозволяє на морський зв'язок з Далеким Сходом. Судновий транспорт міжнародними та прибережними лініями подвоївся в роки 1958-64; що-

ВАНКУВЕР — ТРЕТЄ НАЙБІЛЬШЕ МІСТО КАНАДИ.

Перша сьогорічна сесія саскачеванської легіслятури

Другого лютого відбулося офіційне відкриття першої сьогорічної сесії саскачеванської легіслятури. Важніші точки з тронової промови: 1) стабілізація цін харчових продуктів, правна допомога, також винагорода для жертв кримінальних та брутальних випадків, 2) усунення причин небезпечної їзди автами, переведення спеціальних іспитів їзди та програма навчання їзди автами для студентів у середніх школах, 3) поширення індустріяльної та рільничої розбудови, включаючи заселення нових місць у провінції, наводнювання та пригстування пасовиськ, 4) збільшення видатків для навчання як також для технічних та фахових шкіл, 5) ясніша дефініція для тих власників хат, що є управині дістати урядовий грент, 6) збільшення грошової допомоги для місцевих муніципальних урядів.

Перший день сесії проминув спокійно, зате в найблизчих днях можна сподіватися критики від провідника опозиції В. Ллойда.

Dr. M. F. Stadnyk
Dr. Irwin Stadnyk
Окулісти-Оптометристи
512 Canada Bldg.
Saskatoon, Sask.
Phone 242-8656

Українські Похоронні Заведення в Альберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

8709 - 111 Ave., Phones: GA 2-2331 & GA 4-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Альберти:

Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood.

В. М. СМОЛИК, управитель

Все для будови

По умірковані ціні дістанете все в своїм Складі Будівельного Матеріялу

NORWOOD LUMBER COMPANY

OFFICE EDMONTON Yard and Factory
Ph. 477-3092 8201 - 114 Ave. Ph. 477-1659

Р. ФІРМАНЮК, властитель

27 років приязної та совісної услуги!
Направа авт і троків — Перевірка моторів — Продаж високоякісної газоліни та оливи до авт

Artic Service Station Ltd.

12603 Fort Road Edmonton, Alberta Phone 476-2212
Власник і керівник: Мар'ян Страшок

МІСЦЕВІ И ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.

Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.

Phone: 422-6669.

НА КОЛЯДУ

ПРИСЛАЛИ ДО "УКРАЇНСЬКИХ ВІСТЕЙ"

По 25.00 дол.: о. митрат Василь Лаба; Василь і Наталка Духкій, Вінтербурн, Алта.

По 10.00 дол.: д-р Роман Грабар, Едмонтон; д-р С. Холод, Мирнам; Михайло Лаврин, Едмонтон.

По 6.00 дол.: п-і Параска Олійник, Едмонтон; Френк Грендовнч, Едмонтон; В. Подруцький, Торсбі; Іван Доросевич, Едмонтон; о. протопресвітер І. Черкавський, Дервент.

По 5.00 дол.: А. Боднарчук, Едмонтон; В. Томин, Едмонтон; д-р Т. И. Роман, Едсон; Н. Конасевич, Смокі Лейк; д-р Р. П. Смик, Кол Сіті, Іллінойд, В. Хома, Сллованайф; Ю. Кузмилюк, Ошава; О. Лівен, Вінніпег; Д. Малик, Арчервал, Саск.; І. Бера, Кемлупс, Бр. К., С. Головайчук, Смокі Лейк.

По 4.00 дол.: д-р Ю. Зуб; п-і І. Федун, Кенора, Онт.

По 3.00 дол.: М. Курдибан, Едмонтон; І. Боровець, Гадсон Бей Саск.; М. Грицик, Дітройт; І. Галько, Принс Руперт.

По 2.00 дол.: о. протопресв. Я. Федуник, Едмонтон; п-і О. Федак, Едмонтон; п-і К. Смолик, Едмонтон; п-і А. Фридрик, Едмонтон; І. Галько, Принс Руперт, Бр. К.; С. Кінах, Принс Альберт, Саск.; В. Кулій, Вегревил; п-і Н. Войтків, Амітивил, Ню Йорк; А. Масровський, Едмонтон; о. Б. Лозинський, Голден; В. Лапіцький, Едмонтон; З. Бойко, Ванкувер, Бр. К.; П. Друшка, Норквей, Саск.; Л. Мізун, Куксвил, Онт.; Петро Марч, Грінрод, Бр. К.; Никита Слозар, Едмонтон; Юрій Ангел, Едмонтон.

По 1.50 дол.: К. Михальчишин, Портедж ля Прері, Ман.; И. Яремчук, Іннісфрі, Алта; А. Матвійчук, Ст. Майкел, Алта; Дм. Мицак, 100 майл Гавс, Бр. К.

По $1.00: Марія Буй, Спеддей, Алта; Анна Залецька, Едмонтон; В. Летавський, Ванкувер, Бр. К.; п-ні М. Кобзій, Медисин Гет, Алта; С. Біло, Едмонтон; п-і Марія Гіль, Едмонтон; Василь Зробок, Едмонтон; Ів. Онишків, Едмонтон; В. Лазовський, Едмонтон; І. Закордоньский, тун.

По 50 центів: М. Парик, Едмонтон; Д. Пронич, Принс Альберт, Саск.; В. Мех, Керобирд, Саск.; п-і Т. Судник, Ст. Пол; М. Постій, Саскатун; А. Владика, Едмонтон; В. Кравщів, Едмонтон; І. Шіпка, Лек Ла Біш; О. Жарський, Едмонтон; В. Лозовий, Едмонтон; П. Кулій, старший, Едмонтон; п-і М. Козак, Едмонтон; О. Сотницький, Вайдавуд; Г. Ткачик, Едмонд, Алта; І. Березюк, Маршал, Саск.; Д. Червак, Едмонтон; Н. Босак, Едмонтон; М. Голинський, Едмонтон; п-а І. Слозар, Едмонтон; О. Вернер, Едмонтон; п-і Р. Шеленко, Едмонтон; П. Лесняк, Едмонтон; А. Пелесій, Едсон; Ю. Марків, Брендфорд, Онт.; П. Багрій, Гезилтон, Онт.; Г. Хомяк, Чипмен, Алта; М. Венгер, Камроз; М. Кушнір, Едмонтон; І. Голембйовський, Ню Гейвен, Конн., ЗДА; Гр. Скоропад, Чемберлейн, Саск.; С. Пимбалістий, Гайнс Крік; В. Василецький, Оакбурн, Ман.; М. Шмирук, Ройкрафт; М. Семенюк, Ванкувер; п-і М. Гайовська, Алвіна; Т. Олексевич, Поркюпайн Плейн, Саск.; п-і Г. Литвин, Левой, Алта; п-і К. Плещак, Едмонтон; І. Писик, Едмонтон; Н. Базюк, Бенітo, Ман.; о. Б. Каричек, Гайнс Крік; Петро Балко, Голден; С. Малюта, Глендон; В. Гура, Едмонтон; Н. Дорошенко, Едмонтон; о. Ю. Малий, Калгари; К. Балас, Торонто; І. Стечиньский, Кемровз, І. А. Дусик, Монтмартр, Саск.; п-і Ю. Кмець, Ванкувер; І. Скрипічайко, Глендон; О. Яцик, Вінніпег; І. Яцула ,Вегревил; Т. Кравчишин, Чипмен; О. І. Татервак, Дервент; В. Статкевич, Бенітo, Ман.; І. Сивеньский, Вермілйон; Гр. Верстяк, Вегревил; Н. Клюц, Вермілйон; П. Зрмилк, Гленевін, Саск.; І. П. Палагіцький, Геффорд; п-і Л. Проскуряк, Едмонтон; М. Нагайовський, Едмонтон; Д. Проць, Гілярд; М. Федьків, Вегревил; І. Чоботюк, Мічем, Саск.; п-і А. Палій, Ардросен; І. Кшивецький, Дугалд, Ман.; Гр. Маланський, Принс Альберт, Саск.; п-і С. Партика, Спірс, Саск.; п-і М. Шабань, Вейрайнт, Алта; о. Е. Дмитрук, Едмонтон; Н. Пукало, Восетва; Р. Небожук, Едмонтон.

Усім шановним жертводавцям і збірщикам цюру подяку складає адміністрація "Українських Вістей".

БІНГО

Щочетверга о 8-ій год. вечора в УНДомі, 9620-109 Ave. Одна безплатна гра (нагорода 50 дол.)

БІНГО

Щонеділка о 8-ій год. веч. в залі парафії св. Володимира
12726 - 119 вул.
Вступ 1.00 дол. — 3 картки
Джекпот — $50.00.

KULE & PEACH

Accountants and Auditors
206 Wentworth Bldg.
97 St. & 102 Ave., Edmonton
Phone 422-5849
(Говоримо по-українськи)

ПІДВИЩЕННЯ ЦІН ВОЛОВИНИ

Два представники м'ясопромисловости заповіли на конвенції Т-ва західних годівельників худоби в Летбридж, що ціни м'яса підуть сильно вгору, заки скінчиться 1967-ий рік. Підвищення цін забарилося і вже є в дорозі.

З цією думкою погодився Р. Кюрел, головний управитель крамниць Канада Сейфвей Лтд. Він сказав, що населення може сподіватися вищих цін воловини.

ЯК ДІСТАТИ ГОЛОСИ

Муніципальні платники податку в багатьох містах Канади ставляться прихильно до кандидатів, які найбільше заінтересовані в тому, щоб не підвищувати податків. У виборах в Торонто й Галіфаксі виборці зв'язалися з такими кандидатами, і вони були вибрані до міських управ. Цього самого можна сподіватися в інших містах.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

BURTON DENTAL
Laboratories
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 Street
1½ Block North of Woodward's
EDMONTON ALBERTA

Wasson Dental Lab.
NEW LOCATION
Barry Bldg. 10128 - 103 St.
Ph. 422-4718
Certified Dental Mechanic

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

Др. Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
нова адреса:
523 Tegler Building
Edmonton, Alberta
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі
— Приписує окуляри

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
236 Tegler Bldg., Edmonton
Phone GA 2-1248

Д-р Роман Юрій ГРАБАР
Дентист
13030 - 82 стріт
Едмонтон Альберта
Тел., офіс: 476-3535,
476-5833
Дім: 454-3049

АДВОКАТИ

K. MAGERA LL. B.
Адвокат і нотар
107 C.P.R. Bldg., Edmonton
Phone: Office 424-3518
Res. 479-4066

ДЕНТИСТИ

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: GA 2-8553

Тел. офіс: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Лікар признався до "комісового"

У Вашінгтоні лікар від очей признався, що брав $1000 місячно "комісового" від оптичних компаній через 20 років. Ця сума, сказав він, була "чудовим знечулюючим ліком для сумління".

В гострому випаді проти членів своєї власної професії, д-р М. Ентоні сказав, що "тільки медичні святі" не використовують пацієнтів, якщо до цього є нагода", і додав: "Число медичних святих є менше як один відсоток у нашій професії".

Д-р Ентоні сказав, що може 25 проц. членів Американського Медичного Т-ва є людп етики. Вони вірять, що лікарі не повинні користати комерційно від своїх пацієнтів. Інші 15 до 25 проц. це медичні торговці, які, як кажуть, продають товар пацієнтам для їх власного добра. Решта, сказав він, обоятні в етичних проблемах.

Д-р Ентоні був свідком перед сенатським комітетом, який обговорює законопроєкт, щоб державa визнала нелегальними аптики, яких власниками є лікарі.

Ціни фармерських продуктів

Худоба в Едмонтоні

Вибрані бики 25.50 — 26, добрі 24.50 — 25.50, середні 23 — 24. Вибрані яловки 23.50 — 24, добрі 22.50 — 23.50, середні 21.50 — 22.50. Добрі корови 18 — 18.50, середні 17 — 18, на консерви 14 — 16.75. Добрі бугаї 19.50 — 21.25, звичайні до середніх 18 — 19.50.

На годівлю: бики 550 — 700 фунтів 26.50 — 28, добрі бики понад 700 фунтів 24.50 — 26.50, звичайні до середніх 22 — 24.50. Яловки на годівлю: добрі 21 — 22, звичайні до середніх 18 — 21. Добрі корови 16.50 — 18. Бички добрі до середніх 34 — 36, добрі тяжкі телята на м'ясо 24 — 26.

Свині грейд А справлені $29 за 100 фунтів.

Ягнята на м'ясо 21.50 — 22 за 100 ф., на годівлю 20 — 21.

Худоба в Саскатуні

На м'ясо — вибрані бики 25.25 — 25.75, добрі 24.75 — 25. Яловки: вибрані 23.15 — 23.25, добрі 22.25 — 22.75, середні 19.50 — 20.25, звичайні 17 — 19.50. Корови: добрі 18.75 — 19.25, середні 17 — 18, на консерви 14 — 17. Бугаї 17 — 21.50.

Збіжжя

Лінійні елеватори в Альберті платять готівкою:

Льон: 1 СВ 2.69, 2 СВ 2.64, 3 СВ 2.39.

Жито: 2 СВ 1.14, 3 СВ 1.09, 4 СВ 0.90, зі снітіем 0.84.

Ріпак: Но. 1 кан. 2.61 (без фрейту до Ванкуверу).

Готівкою на вінніпезькій біржі:

Овес — 2 СВ 0.87, екстра 3 СВ, 3 СВ і екстра 1 фіз 0.86, 1 фіз 0.85, 2 фіз 0.82, 3 фіз 0.79.

Ячмінь — 1 і 2 СВ 6-гранний 1.27, 1 СВ 2-гранний 1.27, 2 СВ 2-гранний 1.23, 1 фіз 1.23, 2 фіз 1.21.

Як чоловікові добре, то й сусід у нього буває.

Здорові яблука зогниють, як коло гнилого лежать.

Злі язики плетуть, хоч знають, що брешуть.

В'ЯЗНІ ДАЮТЬ КРОВ — Відвідавши раз на рік, Червоний Хрест дістав 488 півкварт крови від в'язнів у федеральній в'язниці в Луісбург, Па. На протязі 17 років в'язні дали 20.000 півкварт крови.

Їхав 580 миль на годину, розторощив авто й живе

"Я не думав, що було можливе вибити з життям при такій їзді" — сказав Арт Арфонс з Бонивил Салт Флетс в Юта, коли врятувався від поважних потовчень, а певніше від смерти. Ще більше здивувався лікар, який лікував його. Лікар сказав, що в Арфонса нема ні одної здаманої кісточки.

Стрілка на джетовому авті Арфонса показувала 589 миль швидкої їзди. Після такої швидкости авто відхилялося, занурилося гостро в землю, обернулося й перекинулося кілька разів, заки стало.

Авто розторощене. Але Арфонс, коли його запитали, чи буде шукати ще одного рекорду, відповів: "Маю новий мотор вдома".

ПРИГОТОВЛЯЮТЬСЯ НА ВСЯКУ МОЖЛИВІСТЬ

Преса остерігає советських вояків, що може прийти до війни з червоним Китаєм. Один советський часопис пояснив небезпеку в такий спосіб:

"Хоч китайський вояк відноситься приязно до Советського Союзу і його населення, то однак теперішній провід Китаю може втягнути його у ворожу війну, в якій він може бути небезпечний як всякий інший ворог".

ЗАКРИЛИ УНІВЕРСИТЕТ В БАРСЕЛОНІ

Ректор університету в Барсельоні, Еспанії, закрив університет зразу на три дні, а опісля на неозначений час. Більш як половина еспанських університетських студентів має заборонений вступ до університету.

Дві тисячі студентів лівих переконань демонстрували проти уряду і це було причиною замкнення університету.

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар, хірург і акушер
803 Professional Bldg.,
10830 - Jasper Avenue
Phone Office: GA 41814
Res.: HU 8-7441

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст нирковнх недуг та залози (Простейт гланд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офіcу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.
214 Le Marchand Bldg.
Edmonton, Alta.

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.
Едмонтон, Альберта
Phone: Office — GR 9-3318
Res.: GR 9-4443

Д-р ВАСИЛЬ ПАВЛЮК
член Королівської Колегії Хірургів
F.R.C.S.(c)
хірург-спеціяліст
58, Strathcona Medical Dental Bldg.
8225 - 105 St. Edmonton, Alta.
Тел. офіcу: 439-4321
дому: 466-5033

Д-р Петро Г. Козяк
EYE SPECIALIST
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ОЧЕЙ
709 Tegler Bldg., Edmonton
Тел. офіcу: 422-8815
дому 434-1092

Д-р Г. Стефаник,
F.R.C.P.(C)
Лікар — спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
728 Professional Bldg.
10830 Jasper Ave.
Оf.: 422-2745; Res.: 484-3821
EDMONTON, Alta.

Д-р Мирон Старко
Спеціяліст - оператор
від гаухоти, недуг горла, дишниці і кормового проводу. Tonsils, adenoids, сайнисиє носі і залози (glands).
Тел. офіcу: 424-4773
Дому: 482-2217
225 Professional Bldg.
10830 Jasper Ave., Edmonton

Dr. N. D. Holubitsky
Physician & Surgeon
Office: 422-4543
Res.: 488-4488
207 Union Bldg.
Edmonton, Alberta

Фестиваль народного мистецтва

(Кан. Сцена) — Сто народних фестивалів для відзначення століття Конфедерації становитимуть частину Канадійського Фестивалю Народного Мистецтва 1967. В кожній провінції буде здійснено фолкльорну програму, яка віддзеркалюватиме культуру кожної канадійської групи. У підготовці беруть участь понад 35,000 осіб, в тому добровольців, які допомагають в організуванні фолкльорної програми.

Окремі програмні виступи координує Канадійська Рада Народного Мистецтва разом зі своїми провінційними радами у десяти провінціях. Фінансову підтримку дають спільно Комісія Століття і державні установи, відповідальні за організацію ювілею Канади в окремих провінціях. Зі своїми програмами вже виступали хорові ансамблі: англійський, французький, український, ірландський й, менонітський, акадійський і румунський; ансамблі танцю: польський, російський, шотляндський, ірляндський, французький, югославський, грецький, німецький, португальський, японський, литовський та індіянський.

Витягнули дипломата з авта

Китайські демонстранти в Пекіні витягнули з авта французького дипломата й поламлювали авто фарбами та обложили його протифранцузькими афішами. Жінка дипломата також мусіла вийти з авта на вулицю, й так вони простояли на морозі сім годин. З приходом ночі червоні гвардійці освітлювали їх рефлекторами, поки полиція не відвезла їх у невідоме місце.

В Парижі французький уряд вручив гострий протест китайській амбасаді.

ЛЕНІН, СТАЛІН НЕ ДЛЯ КИТАЙЦІВ

Советська влада заборонила групі китайських студентів скласти вінки на гробах Леніна і Сталіна на Червоній площі в Москві, сказали китайські урядові кола. Китайська амбасада запротестувала в советським міністерстві закордонних справ і сказала, що советська влада поставила паркан навколо мавзолею Леніна, щоб недопустити китайців. Москалі виставили поліцію на Червоній площі берегти мавзолей.

В цигана вдався, хоч по панськи вбрався.

Кварта горілки нараз, а сірник на четверо.

Хто має, той бурчить, а хто не має, той мовчить.

Один батько десятеро дітей витодує, а десятеро дітей одного батька не годні.

І трьох брехунів не зложать одної правди.

LIMITED QUANTITY 28 panel nylon parachute canopies, complete with shroud lines. Approximately 84 ft. circumference. Ideal coverage for machinery and produce. Also makes temporary shelter for repairing, etc. $29.00 while they last. ½ H.P. electric motors. ½ inch shaft. 110 volt, single phase. 1725 rev. Run like new $8.95. Lots of 10— $7.75 ea., Guard and Oshkash 7 ton 4 wheel drive snow plows, and one electric fork lift 2000 lb. capacity.

WESTBOURNE SUPPLY
Distributors of Govt. Surplus
Westbourne, Man.

Не ризикуйте, але асекуруйте!

АСЕКУРАЦІЇ: від вогню • авт і троків • бонди для контрактерів • від крадіжі • особиста відповідальність.

Наше завдання — не лише мати багато клієнтів, але теж дати найкращу обслугу!
Переконайтеся про це самі!

Асекурація — то не витрата, а зиск.

J. GULAYETS
Insurance Mgr.

STAR AGENCIES
(Insurance) Ltd.

Phones: 429-2657 — 422-7218
10018 - 101 A Ave. Edmonton